

ΑΛΙΕΥΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΕΤΟΣ ΜΗ', ΑΡΙΘΜ. Φ. 284, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016, Είδ. Κωδ. Ἀριθ. Ἐντύπου 040008

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΤΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ
Ειδικός Κωδικός
Αριθμός Έντύπου 040008

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ
Γρηγορίου Ε' 13, 221 32 Τρίπολι
Τηλ. 2710 222445 καί 222446

ΕΚΔΟΤΗΣ

ὁ Σεβασμ. **ΛΕΞΑΝΔΡΟΣ**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ὁ Αρχιμ. Φιλόθεος Κολλιόπουλος

Χρόνος: Τεσσαρακοστός Όργδοος
Τεύχος: 284

Όκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2016

Κάθε ένυπόγραφο ἄρθρο
έκφράζει τήν προσωπική άποψη
του Συγγραφέα

Φωτογραφίες Έξωφύλλων:

1. Η Άγία οίκογένεια έργον του
μεγάλου ζωγράφου EL GRECO.
2. Ό Πρόεδρος τής Έλληνικής
Δημοκρατίας κ. Προκόπιος
Παυλόπουλος πρό του μνημείου
Άρχιεραίων καί Προκρίτων
τής Τριπόλεως.
3. Οι άρχοντες όφφικιάλαιοι
τής Ιερής Μητροπόλεως μας.
4. Τό Γηροκομείο τής Μητροπόλεως
στό Λεωνίδιον.

‘Ο Λόγος σάρξ έγένετο

Άγιος Ίουστίνος Πόποβιτς

Κατά τήν ημέραν των Χριστουγέν-
νων, ὁ Λόγος σάρξ έγένετο (Ιωάν.
1, 14). Αὐτή εἶναι ἡ πρώτη καί ἡ με-
γαλυτέρα χαρμόσυνος άγγελία, τό πιό
μεγάλο «εὐαγγέλιον», πού ἦτο δυνατόν
νά δώση ὁ Θεός εἰς τόν ἄνθρωπον καί
ὁ οὐρανός εἰς τήν γῆν. Έάν θέλετε, ὁλό-
κληρον τό Εὐαγγέλιον τοῦ οὐρανοῦ καί
τῆς γῆς άποτελεῖται άπό τέσσαρες λέξεις:
«ὁ Λόγος σάρξ έγένετο». Έξω άπό αὐτό
καί χωρός αὐτό, ἄλλος εὐαγγελισμός
δέν ὑπάρχει διά τόν ἄνθρωπον, οὔτε εἰς
αὐτόν οὔτε εἰς τόν ἄλλον κόσμον.

Έδω εὕρισκεται κάθε τί, τό ὅποιον
εἶναι αἰωνίως άναγκαῖον διά τήν ἄνθρω-
πίνην ὕπαρξιν εἰς ὅλους τούς κόσμους.
Μοναδικόν χαρμόσυνον μήνυμα διά τήν
ὕλην εἰς ὅλας τάς μορφάς της. Άπό τήν
πλέον σκληράν καί πυκνήν ὕλην τοῦ
ἀδάμαντος, μέχρι τήν πλέον λεπτήν καί
άφανῇ τοῦ ἡλεκτρονίου καί φωτονίου.
«Ὁ Λόγος σάρξ έγένετο». Αὐτό σημαίνει

ὅτι ὁ Λόγος ἔγινε Θεοσάρξ, οὕτως ὥστε οὐτε ὁ Θεὸς παύει νὰ εἶναι Θεός, οὐτε ἡ σάρξ νὰ εἶναι σάρξ. Μόνον πού ἡ σάρξ ἐν τῇ μυστικῇ ἀλλὰ πραγματικῇ ἐνώσει της μέ τόν Θεόν ζῇ καί ἀκτινοβολεῖ ὅλας τάς τελειότητας τοῦ Θεοῦ. «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο» σημαίνει: ὁ Λόγος ἔγινε ψυχή, Θεο-ψυχή, ἀλλά παρὰ ταῦτα ὁ Θεός παραμένει Θεός καί ἡ ψυχή ψυχή. Μόνον πού ἡ ψυχή περιπατεῖ εἰς τούς δρόμους τῶν αἰωνίων καί χαροποιῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ εἰς ὅλους τούς ὁρατούς καί ἀοράτους κόσμους.

«Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο», σημαίνει καί τοῦτο: ὁ Λόγος ἔγινεν αἴσθησις, Θεο-αἴσθησις. Ἐν τούτοις, ὁ Θεός δέν παύει νὰ εἶναι Θεός, ἀν καί ἔγινεν ἀνθρωπίνη αἴσθησις, ἐνῶ πάλιν ἡ αἴσθησις παραμένει ἀνθρωπίνη αἴσθησις. Μέ τήν διαφοράν ὅτι ἡ αἴσθησις ζῇ ὅλον τό θεῖον ἄπειρον ὡς ἰδιόν της.

«Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο», σημαίνει ἀκόμη καί τοῦτο: ὁ Λόγος ἔγινε κτίσμα, Θεο-κτίσμα, «ὁ ὢν γίνεται, ὁ ἀκτιστος κτίζεται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται» (Ἀγ. Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος 45, 9. PG 36, 633-6). Μέ αὐτό ἡ φύσις τοῦ Θεοῦ δέν χάνει τά θεῖα της ιδιώματα, ὅπως καί ἡ φύσις τοῦ κτισματος δέν χάνει τά κτιστά της ιδιώματα. Μόνον πού τό κτίσμα περνᾷ διά μέσου θαυμαστῶν μεταμορφώσεων, αἱ ὁποῖαι τό ὁδη-

γοῦν ἀπό δόξης εἰς δόξαν.

«Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο», τέλος, σημαίνει: ὁ Λόγος ἔγινεν ἄνθρωπος, πλήρης ἄνθρωπος, Θεάνθρωπος. Ἐν τούτοις, ὁ Θεός παραμένει εἰς τά ὄρια Του καί ὁ ἄνθρωπος εἰς τά ἰδικά του, ἀν καί εἶναι ἡνωμένοι στενώτατα, ἀδιαιρέτως καί ἀχωρίστως. Μόνον πώς ὁ ἄνθρωπος οἰκειοποιεῖται ὅλας τάς ἀπορρήτους τελειότητας τοῦ Θεοῦ καί ἀποκτᾷ τήν θείαν αἰωνιότητα καί τήν θείαν δόξαν, γίνεται «ὁμόθεος», κατὰ τήν ἔκφρασιν τῶν Ἀγίων Πατέρων. Ὁ Θεός Λόγος ἔγινεν ἄνθρωπος διά νὰ ἐπαναφέρῃ τόν ἄνθρωπον πρὸς τό ἀρχέτυπόν του, πρὸς τόν Δημιουργόν του, διότι ὁ ἄνθρωπος ἐδημιουργήθη εἰς τήν ἀρχήν διά τοῦ Θεοῦ Λόγου ἔχων τόν χαρακτήρα τοῦ Θείου Λόγου (Γεν. 1, 26-27, Ἰωάν. 1, 9, Κολ. 3, 10).

Ὁ Θεός Λόγος ἔγινε σάρξ διά νὰ ἐπαναφέρῃ τήν σάρκα εἰς τήν πρωταρχικήν της κατάστασιν, διότι πᾶν ὃ γέγονεν διά τοῦ Θεοῦ Λόγου γέγονεν (Ἰωάν. 1, 3, Κολ. 1, 16). Ἐπειδή ὁ Θεός Λόγος εἶναι ὁ δημιουργός ὅλης τῆς κτίσεως, Αὐτός εἶναι καί τό θεμέλιον ὀλοκλήρου τοῦ κοσμικοῦ οἰκοδομήματος (πρβλ. Ἀγ. Μαξίμου, PG 91, 668 καί 1308-9).

Ἡ ἁμαρτία καί τό κακόν ἀποτελοῦν τήν τραγικήν καί παράλογον ἀπόπειραν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀπομακρύνῃ τόν Θεόν Λόγον ἐκ τῶν θεμελίων τοῦ σύμπαντος.

Ὁ Θεός Λόγος ἐσαρκώθη διὰ νά ἐπαναφέρῃ τήν κτίσιν πρὸς τόν Δημιουργόν, διότι Αὐτός εἶναι τό πρῶτον θεμέλιόν της καί ἡ βάσις της. Διά τοῦτο δικαίως εὐαγγελίζεται ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος ὅτι ὁ Θεάνθρωπος Χριστός ἀποτελεῖ τό μοναδικόν ἀρραγές καί αἰώνιον θεμέλιον καί ὅτι «θεμέλιον ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρά τόν κείμενον» (Α΄ Κορ. 3, 11).

Ὅποιοι θεμελιώνει καί οἰκοδομεῖ ἐπ’ αὐτῆς τῆς ἀρραγοῦς καί ἀσαλεύτου Πέτρας τοῦ σύμπαντος εἶναι «ἀνὴρ φρόνιμος», ἡ προσωπικότης του ἔχει λογοποιηθῇ, ἔχει δηλαδή ἐνωθῇ μέ ὅλα τὰ αἰώνια ἰδιώματα τοῦ Θεοῦ Λόγου, διὰ τοῦτο καί παραμένει ἀκλόνητος εἰς ὅλας τὰς θυέλλας καί τὰς καταιγίδας τῶν ἀνθρωπίνων σεισμῶν καί τοῦ χάους (πρβλ. Ματθ. 5, 24-25, Ρωμ. 8, 35-39). Μέ τήν ἐνανθρώπησιν Του ὁ Θεός Λόγος ἔδειξεν ὅτι ὁ Θεῖος Λόγος εἶναι ἡ οὐσία τῆς φύσεώς μας, τό θεμέλιον τοῦ ἀνθρωπίνου εἶναι μας, ἡ βάσις τῆς ἀνθρωπίνης μας ζωῆς καί ὑπάρξεως.

Ἡ καταγωγή μας εἶναι ἀπό τόν Θεόν, διὰ τοῦτο καί τό εἶναι μας καί ἡ ζωή μας καί ἡ ὑπαρξίς μας ἐξαρτῶνται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπό τόν Θεόν (πρβλ. Πράξ. 17, 28, Κολ. 3, 1-4). Πράγματι, κατὰ τό ἀρχέτυπόν της καί κατὰ τήν ἐσωτάτην οὐσίαν της,

ὅλη ἡ κτίσις εἶναι ἀπό τόν Λόγον καί διὰ τόν Λόγον (Κολ. 1, 16-17). Εἰς Αὐτόν, δι’ Αὐτοῦ καί ἐν Αὐτῷ τὰ πάντα ἐπαναφέρονται εἰς τήν ἔλλογον καταγωγὴν καί ὑπαρξίν των εἰς τήν ἀρχέγονον ἀγιότητα καί τό κάλλος καί τήν δύναμιν των εἰς ἐκεῖνο τό «γενηθήτω» καί «ἐγένετο» εἰς τόν ἰδικόν των παράδεισον. Διότι εἰς τόν Λόγον εὐρίσκεται ὁ παράδεισος, ἐνῶ ἐκτός τῆς λογικότητος, ἡ κόλασις.

Δι’ ὅλα αὐτά ἡ ἡμέρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐν σαρκί – τὰ Χριστούγεννα – εἶναι ἐορτὴ θαυμαστή καί διὰ τό μεγαλεῖον της καί διὰ τό μυστήριόν της καί διὰ τό νόημά της.

Ἐορτάζοντες τὰ Χριστούγεννα, οὐσιαστικῶς ὁμολογοῦμεν καί δοξάζομεν τό μοναδικόν ἀληθινόν νόημα καί τόν λόγον τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως, τῆς ἀνθρωπίνης αἰσθήσεως, τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Διότι κατὰ τήν ἡμέραν τῆς τοῦ Κυρίου Γεννήσεως «ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως», τοῦ θείου νοήματος, καί ἐπλήρωσεν ὅλον τόν κόσμον μέχρι τῶν περάτων του, καί ἀπεκάλυψεν εἰς ἡμᾶς τό αἰώνιον νόημα καί τόν λόγον αὐτοῦ τοῦ κόσμου καί τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ἀνθρώπου.

Εἰς τήν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ μας ἐδόθη ἡ ἀποκάλυψις καί τό νόημα τόσον τοῦ μυστηρίου τοῦ

ΛΙΘΕΥΣ

άνθρωπου, ὅσον καί τοῦ μυστηρίου τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Δι τοῦτο μᾶς εἶναι ἀγαπητός ὁ ἄνθρωπος: διότι ἀνήκει εἰς τόν Θεόν Λόγον καί, ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, εἶναι λογικός. Ἀλλά μᾶς εἶναι ἀγαπητή καί ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου, διότι ἀνήκει καί αὕτη εἰς τόν Λόγον καί, δι' αὐτό, εἶναι λογική καί ἡ σκέψις τοῦ ἀνθρώπου μᾶς εἶναι ἀγαπητή, διότι ἀνήκει εἰς τόν Λόγον καί, δι' αὐτό εἶναι, λογική καί ἡ αἴσθησις τοῦ ἀνθρώπου ἐπίσης, διότι ἀνήκει εἰς τόν Λόγον καί, δι' αὐτό εἶναι καί αὕτη λογική κατὰ τόν ἴδιον τρόπον καί ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου, διότι εἶναι τοῦ Λόγου, καί δι' αὐτό λογική μᾶς εἶναι ἀγαπητός καί ὁ κόσμος ἀκόμη, διότι εἶναι τοῦ Θεοῦ Λόγου, καί δι' αὐτό καί αὐτός λογικός καθώς

καί ὁ οὐρανός, διότι καί αὐτός εἶναι τοῦ Λόγου, καί διὰ τοῦτο, λογικός.

Μέ τήν γέννησιν τοῦ Θεοῦ ἐν σώματι, ἐγεννήθη εἰς αὐτόν τόν κόσμον ὅλος ὁ Θεός, ὅλη ἡ Ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, ὅλη ἡ Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ὅλη ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὅλη ἡ Ἀγαδότης τοῦ Θεοῦ, ὅλον τό Ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Διά τοῦτο ὅλοι οἱ πεινῶντες καί διψῶντες τόν Θεόν καί τήν Δικαιοσύνην Αὐτοῦ, μέσα εἰς τήν πνευματικήν ἑξαρσιν καί τήν ἄπειρον χαράν των, χαιρετίζουν ὅλα τά ὄντα καί ὅλην τήν κτίσιν μέ τόν χριστουγεννιάτικον χαιρετισμόν: Χριστός ἐγεννήθη! ἐνῶ ἀπό τά χριστονοσταλγικά βάρη τῶν ὄντων καί τῆς κτίσεως ἀντηχεῖ συγκινητική ἡ ἀπάντησις: Ἀληθῶς ἐγεννήθη!

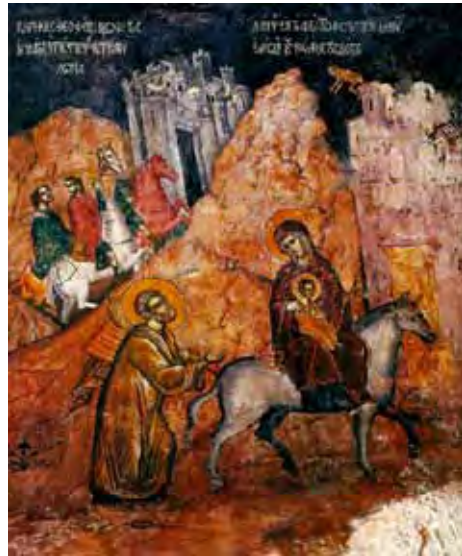

ΤΟ ΓΕΝΝΗΣΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Σταθμός σημαντικός στο ἔργο τῆς Θείας Οἰκονομίας ἀποτελεῖ ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου. Μέ τήν γέννησίν της ἡ κτίσις ὁλόκληρος μπαίνει σέ μία νέα πορεία σωτηρίας καί ἀποκαλύψεως, ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ. Μέ τήν γέννησίν της ἀρχίζουν νά πραγματοποιοῦνται οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς Πρωτοπλάστους περὶ σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός προτρέπει ὅλους μας νά τιμοῦμε καί νά ἐορτάζουμε τό γεγονός τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, διότι ἡ γέννησις της μετεμόρφωσε ὁλόκληρο τό ἀνθρώπινο γένος. Μέ τόν ἐρχομόν της στόν κόσμον, μετέβαλε τήν λύπη τῆς πρώτης Εὐας σέ χαρά. Ἐκεῖνη ἤκουσε τήν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ «ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα», ἐνῶ ἡ Παναγία μας τό «χαῖρε, κεχαριτωμένη». Στήν Εὐα ἐτονίσθηκε ἡ ἀνάγκη ὑποταγῆς της στόν ἄνδρα της, ἐνῶ ἡ Θεοτόκος ἤκουσε τό «ὁ Κύριος μετά σοῦ».

Ἡ γέννησις της σημαίνει ἀρχή, ξεκίνημα τῆς ἀναπλάσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καί τῆς κτίσεως ὁλοκλήρου, γιατί ὅπως τονίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ὁ ἀνθρώπος μετέχει σέ πνεῦμα

καί σέ ὕλη καί εἶναι ὁ σύνδεσμος ὁρατῆς καί ἀοράτου δημιουργίας. Καί ἡ Παναγία μας παρουσιάστηκε ὡς ὁ πλέον στέρεος σύνδεσμος κτιστοῦ καί ἀκτίστου, ὡς ὁ καλύτερος ἐκπρόσωπος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους γιά νά ἐνώσει Θεό καί ἀνθρώπο.

Ἡ μοναδικότητα καί ἡ ἀξία τῆς παρουσίας της τονίζονται μέ τήν σύλληψιν καί γέννησίν της μέ θαυμαστό τρόπο. Γεννήθηκε ὄχι ἀπό μία συνηθισμένη μητέρα, ἀλλά ἀπό τήν στείρα Ἄννα. Ἡ σύλληψις της ἐρχεται ὡς καρπός ἐντόνου προσευχῆς τῶν γονέων της, Ἰωακείμ καί Ἄννης. Τό ἀποτέλεσμα τῆς προσευχῆς

τους συνοδεύεται από τό θαῦμα τῆς λύσεως τῆς στειρότητος τῆς Ἑκκλησίας. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἔρχεται νά καρποφορήσει τήν πρίν ἀκαρπο φύσιν τῆς Ἑκκλησίας γιά νά καταδειχθεῖ καί μέ αὐτό τό θαῦμα ἡ ἀπαρχή τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ γιά τήν καθάρωσιν Του ἐπὶ γῆς. Ἡ κτίσις φωτίζεται μέ τόν ἐρχομόν της, ἀφοῦ ἀκόμα καί τό ὄνομά της, σχολιάζει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νεοκαισαρείας, σημαίνει φωτισμός.

«Σήμερα», λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός γιά τό Γένεσιον τῆς Θεοτόκου», ἀνοίγονται οἱ πύλεις τῆς στειρότητος καί παρουσιάζεται μία ἄλλη παρθενική πύλη, μέσα ἀπό τήν ὁποία θά περάσει ὁ Θεός καί σωματικῶς θά εἰσέλθει στήν οἰκουμένη. Σήμερα οἰκοδομεῖται ἡ πύλη, διὰ τῆς ὁποίας θά μπεῖ, θά εἰσέλθει καί θά ἐξέλθει ὁ Χριστός, ἀφήνοντάς την κλειστή».

Ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας, προχωρώντας πρὸς θεολογικά τόν σχολιασμόν τῆς ἑορτῆς, θά ὀνομάσει τήν Θεοτόκο ἀποτύπωσιν καί εἰκόνα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ. Ἄν καί γεννήθηκε στή γῆ, στάθηκε ἀπ' ἀρχῆς ξένη σέ κάθε κακία καί μέ τήν ἀρετήν της ἐφάνερωσε τόν ἄνθρωπο ἔτσι ὅπως ἀκριβῶς δημιουργήθηκε ἀπό τόν Θεό, ἀλλά καί ἀκριβῶς καί πάλι μέ τήν ἀρετήν της ἐφάνερωσε καί τόν Θεό, τήν ἀφατο σοφίαν Του καί τήν ἀπειρο φιλανθρωπίαν Του. Ἐκείνον, λοιπόν, πού περιέλαβε μέ ἀνθρώπινο σῶμα καί

αἰσθητά, παρουσίασε στά μάτια ὅλων μας ὡς σωτήρα μας, προηγουμένως τόν ἀπετύπωσε καί τόν εἰκόνισε μέ τά ἔργα της ἐπάνω στόν ἑαυτό της.

Ὅσοι Πατέρες τῆς Ἑκκλησίας μας ἀναφέρονται στήν γέννησιν τῆς Θεοτόκου, πανηγυρίζουν καί ἀγάλλονται, γιατί βλέπουν τήν προέκτασιν αὐτοῦ τοῦ γεγονότος. Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ ἅγιος Φώτιος, ὁ ἅγιος Ἰσίδωρος Θεσσαλονίκης, ὁ ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας τονίζουν τήν γέννησιν τῆς Θεοτόκου ὡς προμήνυμα τῆς γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου. Ἡ γέννησις τῆς Παναγίας μας δείχνει ὅτι ὁ Θεός ἔρχεται ἐπὶ γῆς. Μέ τήν γέννησιν τῆς Θεοτόκου προβάλλεται ἡ ἐτοιμότητα τοῦ Θεοῦ νά κατέβει στή γῆ καί νά σώσει τόν κόσμον, ἀλλά προβάλλεται καί ἡ ἐτοιμότητα τοῦ κόσμου νά δεχθεῖ τόν σωτήρα Χριστό, ἀφοῦ πλέον ἐγεννήθη ἐκείνη πού θά γίνει μητέρα Του, ἡ Χριστοανθής ρίζα ὅπως τήν ὀνομάζει ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης.

Εἶναι σημαντικό ὅτι τόσο οἱ Πατέρες καί διδάσκαλοι τῆς Ἑκκλησίας μας, ὅσο καί ἡ ὑμνολογία της, σέ κάθε ἑορτή ἀφιερωμένη στήν Θεοτόκο, πέρα ἀπό τήν ἰδιαίτερη σημασιολογία της, βλέπουν τό πρόσωπον τοῦ Θεανθρώπου καί σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μέσα στό πρόσωπον τῆς Παναγίας. Τοῦτο μᾶς λέει πολλά. Μᾶς ἀποκαλύπτει τό γιατί ἡ Θεοτόκος ἔχει μία ἰδιαίτε-

ρα θέσι μέσα στην Ἐκκλησία μας καί στην καρδιά ὅλων μας. Αὐτή τήν θέσι δέν τήν κατέχει γιατί ἀπλά ἀνυψώθηκε στό ἄκρον τῆς ἡθικῆς τελειότητος. Κατέχει τήν μετά Θεόν θέσι στην καρδιά καί τήν ζωή ὅλων μας, γιατί γίνεται ἡ πρόξενος τῆς σωτηρίας μας. Γίνεται μητέρα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ. Εἶναι ἡ κλίμαξ πού ἔνωσε καί πάλι Θεό καί ἄνθρωπο, ἡ πύλη πού ὁδήγησε τόν Θεό στή

γῆ, ἀλλά καί τόν ἄνθρωπο στόν οὐρανό. Ἡ ἀσύλληπτος ἀξία τῆς Θεοτόκου εἶναι τό εἶδος τῆς μητρότητός της. Ἐγινε μητέρα Θεοῦ καί γιά τόν λόγο αὐτό καί μητέρα πάντων ἡμῶν. Ὡς μητέρα Θεοῦ καί ἀνθρώπου καί πάσης τῆς κτίσεως τήν τιμοῦμε, καί εὐχόμεθα νά εἶναι σκέπη καί παραμυθία καί ἐγγυήτρια τῆς σωτηρίας μας, τῆς εἰσόδου πάντων ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΤΟ ΛΕΩΝΙΔΙΟ

Συμφώνως πρὸς τὴν πα-
ράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας
μας, ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἔλα-
βαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὡς ἀπάντησιν
τῶν προσευχῶν τοὺς τὴν Μα-
ρία. Ὅταν ἡ Μαρία ἔγινε τριῶν
ἐτῶν ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἔφε-
ραν τὴν Θεόπαιδα στό Ναό διὰ
νά τὴν προσφέρουν ὡς εὐλαβι-
κόν ἀφιέρωμα στόν «Δοτῆρα Κύ-
ριον». Ἡ Μαρία παρελήφθη ἀπό
τούς Ἱερεῖς καὶ παρέμεινε στά
Ἅγια τῶν Ἁγίων γιά δώδεκα χρό-
νια, μέ μοναδικό ἔργον τῆς νά
μελετᾶ, νά προσεύχεται καὶ νά
ὕπηρετεῖ τόν Ναό. Ἔτσι, ὁ Θεός
προετοίμασε τὴν Μαρία νά γίνῃ
Μητέρα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος
Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Κατά τοπικὴν παράδοσιν, ἡ

Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεο-
τόκου τιμᾶται ὅλως ἰδιαιτέρως
στό Ἱερό Μετόχιον τῆς Πανα-
γίας τῆς Ἐλώνης στό Λεωνίδιον
Κυνουρίας, ὅπου μεταφέρεται ἡ
θαυματουργὸς Εἰκόνα τῆς Θεο-
τόκου ἀπὸ τὴν Ἱερά Μονή. Πα-
ραμονή τῆς Ἑορτῆς, περί ὥραν
3:30 μ.μ., ὁ Σεβασμιώτατος Μη-
τροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυ-
νουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ καί,
οἱ προσκεκλημένος ἐπ' εὐκαι-
ρία τῆς Ἑορτῆς, Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης Πατρῶν κ. ΧΡΥ-
ΣΟΣΤΟΜΟΣ ὑπεδέχθησαν στήν
εἴσοδο τῆς πόλεως τοῦ Λεωνιδί-
ου τὴν Ἱερά Εἰκόνα τῆς Παναγί-
ας τῆς Ἐλωνας. Ἡ θαυματουργὸς
Εἰκόνα ἐλιτανεύθη ἐν πομπῇ ἕως
τό Μετόχιον τῆς Μονῆς ἐντός

τοῦ Λεωνιδίου καί ἐν συνεχείᾳ ἐψάλη Πανηγυρικός πολυαρχιερατικός Ἑσπερινός μετὰ Θείου Κηρύγματος. Ἀκολούθησε ὁ Μικρός Παρακλητικός Κανόνας πρὸς τὴν Παναγία μας. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, Δευτέρα 21ῃ Νοεμβρίου, ἐτελέσθη πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία καί γιὰ μία ἀκόμη χρονιά, μέ ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ καί τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, διετέθη τό χρηματικό ποσόν, τό ὅποῖον ἀναλογοῦσε στήν ἀπό χρόνων καθιερωμένη ἐόρτια τράπεζα, ὡς ἐκπαιδευτικό βοήθημα πρὸς ἀριστούχους μαθητές τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Λυκείου καί τοῦ ΕΠΑΛ Λεωνιδίου. Ἐν συνεχείᾳ, κατὰ παλαιόν ἔθος,

Κλῆρος καί Λαός ἐλιτάνενυσε τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἑλώνης στούς δρόμους τῆς Πόλεως τοῦ Λεωνιδίου.

Κατὰ τὴν τελετὴν διαθέσεως τῶν βοηθημάτων πρὸς τοὺς μαθητές τοῦ Λεωνιδίου, ὁμίλησε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Θεόκλητος Ντούλιας, ὡς ἀκολουθῶς:

“Σεβασμιώτατοι
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Σεβαστοὶ Πατέρες,
Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Μία ἀπὸ τίς κυριότερες καί σημαντικότερες Θεομητορικές ἐορτές τοῦ ἔτους εἶναι τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

Ἡ τοπικὴ μας Ἐκκλησία τιμᾷ

ιδιαιτέρως τήν Παναγία μας ἔδω στού Λεωνίδιο, στήν καρδιά τῆς Τσακωνιάς, ἐτούτη τήν ἡμέρα, μέ λαμπρότητα καί κατάνυξη, μέ τή μεταφορά τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Ἐλώνης ἀπό τήν Ἱερά Μονή στού Μετόχι τῆς καί μέ τήν λιτάνευσή τῆς μέσα στήν πόλη τοῦ Λεωνιδίου πρὸς ἀγιασμό καί πνευματική ἐνίσχυση ὅλων μας.

Ἡ σημερινή ἐορτή ἀποτελεῖ τή βάση καί τό θεμέλιο γιά τήν μετέπειτα σωστική πρὸς τό ἀνθρώπινο γένος πορεία τῆς Θεοτόκου.

Ὅπως γνωρίζουμε ὅλοι μας, ἡ Παναγία μας γεννήθηκε ἀπό γονεῖς γηραιούς καί μητέρα στείρα, πού ὁμως δέν ἔπαψαν ποτέ νά παρακαλοῦν τό Θεό νά τούς χαρίσει τέκνο, τό ὁποῖο θά ἀφιέ-

ρωναν στό Ναό Του.

Αὐτό καί ἔγινε, ὅταν ὁ Θεός ἀπήντησε στίς προσευχές τους. Ὅταν ἡ Μαρία ἔγινε τριῶν ἐτῶν, οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς τῆς τήν ἔφεραν στό Ναό καί τήν παρέδωσαν στά χέρια τοῦ Ἱερέως Ζαχαρίου. Ἐκεῖνος τήν ἀγκάλιασε, τήν εὐλόγησε καί εἶπε: «Ἐμεγάλυνε ὁ Κύριος τό ὄνομά σου σέ ὅλες τίς γενεές. Μέ σένα θά εὐλογηθοῦν τά ἔθνη καί ὁ Κύριος θά λυτρώσει τούς υἱούς τοῦ Ἰσραήλ».

Ἡ Παναγία μας, ἀγαπητοί Πατέρες καί ἀδελφοί, εἶναι μία ἀκόμη ἀπόδειξη τῆς ἔμπρακτης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο. Ὁ ἐρχομός τῆς Παναγίας τῆς Ἐλώνης στού Λεωνίδιο δηλώνει αὐτή τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀγάπη τῆς Πα-

ναγίας μας στά παιδιά της, ως μάννα στοργική και σπλαγχνική, αλλά και την αγάπη της Ίερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας και της Ίερᾶς Μονῆς Ἐλώνης πρὸς τὴν Ἐπαρχία τῆς Τσακωνιάς.

Ἀδελφοί μου ἡ ἀδαμάντινη ἀξία τῆς ἀρετῆς τῆς ἀγάπης εἶναι τό ἀπόσταγμα τῶν θείων λόγων καὶ τῆς ἀγίας βιοτῆς τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ θερμὴ καὶ ἡ ἐκφραστικὴ δεινότητά τους γιὰ τὴ γνήσια, τὴν ἀπερίσπαστη καὶ χωρὶς ὅρια ἀγάπη δέν μποροῦν παρὰ νὰ συγκινήσουν κάθε ἀγνή καὶ καλοπροαίρετη χριστιανικὴ ψυχὴ.

Ὁ ἄνθρωπος στὴν πορεία πρὸς τὴν τελείωση, πρέπει νὰ ἔχει συνοδοιπόρο του τὴν ἀνό-

θευτὴ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον του, ἀγάπη πού θά πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Τριαδικό Θεό, προκειμένου νὰ ἱκανωθεῖ τῆς εἰσόδου του στὴν οὐράνια βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ χριστιανικὸς ὁρος ἀγάπη δηλώνει τὴ διάθεση τοῦ πιστοῦ νὰ προσφέρει ἀνιδιοτελῶς καὶ χωρὶς ὑστεροβουλία τὸν ἑαυτό του πρὸς χάριν τοῦ συνανθρώπου, μὴ ἀγάπη πού δέν γνωρίζει μίσος καὶ κακία, χωρὶς λόγια περιττά καὶ ἀνούσια. Ἡ ἀγάπη εἶναι τό θεμέλιο πάνω στό ὁποῖο κτίζεται τό οἰκοδόμημα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Μὴν ξεχνοῦμε, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἀγάπη ἔλαβε σάρκα καὶ κατοίκησε σ' ἐμᾶς.

Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ

τή ζωή Του έδίδαξε τή βασιλίσσα των άρετων στους άνδρwpους. Μέ τά θαύματά Του, τίς Παραβολές Του, όλη τή διδασκαλία Του, έδειξε ότι τά πάντα είναι ή αγάπη και ότι μόνο δι' αυτής μπορεί ό κτιστός άνδρwpος νά ανέλθει στά ύψη τής θείας ζωής.

Γνωρίζουμε τό Γνωμικό πού λέει: «Η καλοσύνη, όταν μιλάς δημιουργεί έμπιστοσύνη. Η καλοσύνη όταν σκέφτεσαι δημιουργεί βάθος. Η καλοσύνη όταν δίνεις δημιουργεί αγάπη».

Άς έρευνήσουμε τόν έαυτό μας άν τελικά δείχνουμε αυτή τήν αγάπη, άδελφοί μου, ή ασχολούμεθα μέ όλα τά άλλα, μέ τό νά κρίνουμε πρόσωπα και πράγματα, ή ακόμη και τήν βο-

ήθεια πού προσφέρουν οί άλλοι, όταν έμείς δέν προσφέρουμε. Δέν καταλαβαίνουμε καλά αυτό πού φωνάζουν οί Πατέρες τής Έκκλησίας μας ότι τό τέλος και ή αρχή, ό σκοπός όλων των αγαθών είναι ή ανιδιοτελής αγάπη, πού όδηγεί και φέρνει εκείνους πού πορεύονται μέσα σ' αυτήν πρός τό Θεό.

Η τήρηση των θείων έντολών είναι ξεκάθαρο ότι πρέπει νά είναι τό πρwτο μέλημά μας και επιθυμία του άνδρwpου νά αποκτήσει τήν αγάπη του Θεού στην καρδιά του. Χωρίς Θεό στή ζωή μας είμεθα ζωντανοί νεκροί, έφήμερες ύπάρξεις μέ πραγματική ήμερομηνία λήξεως, ζωα τής φύσεως, χωρίς προοπτικές για αιωνιότητα και διαχρο-

νική εὐλογημένη παρουσία στο σύμπαν.

Ὁ Ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος μᾶς τό δείχνει αὐτό σέ ἓνα συγκλονιστικό δίδαγμα του: «Ἀγάπησε τούς φτωχοὺς γιά ν' ἀποκτήσεις καί σύ δι' αὐτῶν τό ἔλεος. Μή πλησίασεις τούς φιλονείκους γιά νά μή ἀναγκασθεῖς νά χάσεις τή γαλήνη σου. Μήν ἀηδιάξεις ἀπό τήν δυσοσμία τῶν ἀρρώστων, καί μάλιστα τῶν πτωχῶν, διότι ἔχεις καί σύ σῶμα. Μήν ἐπιπλήξεις τούς θλιμμένους στήν καρδιά, γιά νά μή μαστιγωθεῖς μέ τό ραβδί τους καί ζητήσεις παρηγορητάς, πού δέν θά εὔρεις. Μήν περιφρονήσεις τούς ἀκρωτηριασμένους, διότι στόν Ἄδη ὅλοι θά βαδίσουμε ἰσότημα. Ἀγάπησε τούς ἀμαρτωλούς, μίσησε

τά ἔργα τους, καί μήν τούς καταφρονήσεις γιά τά ἐλαττώματά τους, μή τυχόν καί σύ πειρασθεῖς μέ παρόμοια... Αὐτόν τόν τρόπο νά ἀκολουθεῖς πάντοτε, τό νά εἶσαι δηλαδή εὐπροσέγγυος καί ἐπαινετικός πρὸς ὅλους» (Ἰσαάκ ὁ Σύρος: Λόγος Ε' 37-39).

Ἡ ἀγάπη στό Θεό γίνεται ἀγάπη πρὸς τόν συνάνθρωπο. Αὐτό εἶναι τό μήνυμα τῶν πατέρων, τῆς ἀποστολῆς καί τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά ταυτόχρονα καί ἡθικό καθῆκον καί χρέος κάθε πιστοῦ ἀνθρώπου, εἰδικά σέ αὐτήν τήν τρομοκρατούμενη ἀβέβαιη καί πολυπολιτισμική κοινωνία πού ζοῦμε.

Δυστυχῶς, ὁμως λόγω τῆς οἰκονομικῆς κρίσης, στήν ὁποία βυθίζεται κάθε μέρα ὁ τόπος

μας, όλο και περισσότεροι συνάνθρωποί μας έχουν την ανάγκη μας.

Έτσι και μέσα στο χώρο της Εκκλησίας, που από πολλούς παρομοιάζεται με καράβι, τό τιμόνι του όποιου κρατά ο ίδιος ο Κύριός μας, μπορούμε όλοι να ζητήσουμε, αλλά και να δώσουμε βοήθεια.

Κάθε έποχή -και τώρα περισσότερο από ποτέ- υπάρχουν γύρω μας άνθρωποι με πιεστικές ανάγκες, ανάγκες πολλών ειδών, οικονομικές, σίτισης, υγείας, εργασίας, οικογενειακών υποχρεώσεων, στή μοναξιά του κόσμου τούτου.

Χωρίς λόγια, χωρίς ιδιαίτερες τυμπανοκρουσίες, χωρίς τραπέζια έπισήμων, για έκτη συνεχόμενη χρονιά, παρά τίς πολλές οικο-

νομικές δυσκολίες (φορολογία, ΕΝΦΙΑ, έκτακτες εισφορές στο Κράτος κ.λ.π.) που αντιμετωπίζει και η τοπική μας Εκκλησία, η Μητρόπολή μας έμοίρασε κι έφέτος, διά της Ίερās Μονής Έλώνης, 3 τόνους λάδι σέ όλα τά Ίδρύματά της Έπαρχίας μας και σέ 250 οικογένειες, συμφώνως πρός την κατάσταση των άπόρων του Δήμου Νότιας Κυνουρίας.

Όλο αυτό τό έργο της προσφοράς δέν θά ήταν πραγματικότητα εάν δέν ύπήρχε η καθοδήγηση του Μητροπολίτου μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, η χρηστή διαχείριση των μετεχόντων της Διαχειριστικής Έπιτροπής της Ίερās Μονής Έλώνης, ο έπίπονος άγώνας των Πατέρων που διακονούν στην Ίερά Μονή Έλώνης

καί ἡ θεάρεστος προσφορά τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἀπό τήν Λακωνία, τήν Ἀρκαδία καί ἄλλα μέρη τῆς Πατρίδος μας.

Ἐπίσης, τό Φιλόπτωχο Ταμεῖο τοῦ Λεωνιδίου, μέ τήν προσωπική οἰκονομική ἐνίσχυση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, καί τίς ἀοκνες προσπάθειές του, ὡς Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου τῆς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας, προσέφερε καθ' ὅλη τήν διάρκεια τοῦ ἔτους καί ἐπανειλημμένως πακέτα μέ τρόφιμα σέ 160 οἰκογένειες τοῦ Λεωνιδίου καί σέ ἄλλες 100 οἰκογένειες τῆς εὐρύτερης περιόχης τῆς Κυνουρίας.

Ἐπίσης, ἡ Ἱερά Μητρόπολη Μαντινείας καί Κυνουρίας, διά

τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑλώνης, ἀντί τοῦ ἐπισήμου γεύματος κατά τήν σημερινή Ἑορτή, προσφέρει κι ἐφέτος τόν ἔπαινο καί τήν χρηματική ἐνίσχυση, πού φέρει τό ὄνομα τοῦ Μητροπολίτου μας, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΣ ΔΩΡΕΑ, στούς ἀριστούχους μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ, Γυμνασίου, Λυκείου καί ΕΠΑΛ Λεωνιδίου. Σκοπός εἶναι ἡ ἔμπρακτος ἀγάπη, ἡ ἐπιβράβευση καί τό ἐνδιαφέρον τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πρὸς τά νέα παιδιά.

Τέλος, θά θέλαμε νά εὐχαριστήσουμε τούς Διευθυντές τῶν Σχολείων, τοῦ Δημοτικοῦ, Γυμνασίου, Λυκείου καί ΕΠΑΛ Λεωνιδίου, καθώς καί τούς Διδασκάλους καί Καθηγητές τῶν Σχολείων γιά τήν πολύτιμη βοήθειά τους στήν

προσπάθεια αυτή της Ἐκκλησίας μας.

Παρακαλοῦμε, Σεβασμιώτατε, νά παραδώσετε τό Εὐεργετήριο Γράμμα καί τήν οἰκονομική δωρεά σέ κάθε ἀριστοῦχο μαθητή.
ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ

ΠΟΛΥΞΕΝΗ-ΜΑΡΙΑ ΡΕΝΤΟΥΛΗ
ΔΗΜΗΤΡΙΟ-ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
ΔΟΛΙΑΝΙΤΗ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΑΡΡΗ.

ΜΑΡΙΑ-ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΕΖΥΡΗ.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ

Ι. ΑΝΤΩΝΙΑ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
ΒΡΕΤΤΑΚΗ (ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ).

ΑΠΟ ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ

Ι. ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
ΑΡΚΟΥΔΗ.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΑΛ ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ

1. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΚΩΝ. ΚΥΡΙΟ.

Κλείνοντας αυτήν τήν τελετή προσφορᾶς τῆς ἀγάπης τῆς Μητροπόλεώς μας, ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία, διά τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, θεώρησε καλό καί εὐλογημένο νά βραβεύσει καί νά τιμήσει τήν παγκόσμιο πρωταθλήτρια στό ἄθλημα Taekwondo ΕΥΓΕΝΙΑ ΣΑΡΡΗ, κόρη τοῦ Ἱερέως Νικολάου Σαρρή, Κληρικοῦ τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, γιά τήν ἄριστη ἀθλητική της ἀπόδοση καί τήν ἐπαινετή ἐν γένει διαγωγή της, μέσα ἀπό τά ὁποῖα ἡ ΕΥΓΕΝΙΑ κάνει περήφανη τήν τοπική μας κοινότητα. Τήν εὐχαριστοῦμε καί τήν συγχαίρουμε”.

Τό Φιλανθρωπικόν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας

Ὑπό Αἰδес/τάτου Δημητρίου Λυμπεροπούλου
Ἐφημερίου Ἱεροῦ Ναοῦ Προφῆτου Ἡλιοῦ Τριπόλεως.

Μέσα στό διάβα τῆς ζωῆς καί στό προχώρημα τοῦ ἀδυσώπητου χρόνου, στέκουν κάποιες στιγμές καί κάποια περιστατικά, πού συγκλονίζουν, πού στέκουν ὁρόσημο καί παράδειγμα γιά τόν ἄνθρωπο στό μέλλον. Μᾶς διδάσκει τό παρελθόν, βιώνουμε τό παρόν, καί προετοιμαζόμεθα γιά τό μέλλον, χωρίς νά γνωρίζομεν τήν διάρκειά του.

Παραμένομεν στό παρόν. Ἡ Ἑλλάδα μας σήμερα, εὐρίσκεται δυστυχῶς ἐνώπιον σοβαρῶν ἀλλαγῶν, οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦν ἀκράδαντη Πίστι στό Θεό, ἐπιστροφή στίς Ἑλληνορθόδοξες ρίζες μας καί παραδόσεις μας, ἐνότητα καί ἀλληλεγγύη μεταξύ μας, προκειμένου νά μὴν ἀπολεσθῶμεν ὡς Ἕθνος. Ἐδῶ μοῦ ἔρχονται στή μνήμη, τά λόγια τοῦ Πατρός Ἰωβ Τάλατες, πνευματικοῦ πατέρα τῶν ἀστροναυτῶν τῆς Ρωσίας: «Τήν ἔρευνα τοῦ Σύμπαντος, πρέπει νά τήν ξεκινῶμε μέ τήν ἐναπόθεσιν τῆς καρδιάς μας στόν Χριστό, μέ τήν τήρησιν τῶν Ἀγίων Του ἐντολῶν.» Συγκινητικά τά λόγια

τῶν ἀστροναυτῶν: «Εἶναι δύσκολο νά περιγράψει κανεῖς, τά ὅσα ζεῖ ἐκεῖ ἐπάνω. Ἐκεῖ εἶναι ὅλα διαφορετικά ἀκόμη καί τά αἰσθήματα. Ἡ ἔλλειψις τῆς βαρύτητας, μᾶς κάνει νά νοιώθουμε ἐλεύθεροι ἀπ' ὅλα, ἀκόμη καί ἀπό τά πάθη μας, γιατί αὐτά εἶναι πού μᾶς βαραίνουν περισσότερο. Πάντα νοιώθουμε ὅτι ὁ Θεός μᾶς προστατεύει».

Ἀπό τήν ἡμέρα πού ἐπῆλθε ἡ οἰκονομική κρίσις πολλῶ μᾶλλον θεσμῶν καί ἀξιῶν, χτύπησε ἀλύπητα τά Ἑλληνικά νοικοκυριά πού δέν ἦσαν ικανά νά ἀντεπεξέλθουν. Ἡ ἐπιβαλλομένη λιτότητα, ἔχει καταστείσει τόν Ἑλληνα πολίτη, δύμα τῆς ἐπαίσχυντης, στυγνῆς καί ἀχαλίνωτης συμπεριφορᾶς τοῦ Δ.Ν.Τ. - ΤΡΟΙΚΑΣ - (Θεσμοί-κουαρτέτο), ΜΕΡΚΕΛ καί SOIBLE. Μᾶς ἐμπαίζουν καί μᾶς λοιδοροῦν. Μᾶς κατέστησαν νά γίνωμε ζήτουλες στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωσι, πού κατά τή στάση της, τῆς εἴμεθα ἀπεχθεῖς. Ἀπώτερος σκοπός τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐταίρων νά μᾶς καταλύσουν. Ἕνα ἔθνος μέ

ἀρχαῖον πολιτισμόν, μέ ὀρθόδο-
 ξες Χριστιανικές ρίζες, μέ ἱστο-
 ρία, μέ ἀγῶνες πρὸς ἀπόκτησιν
 τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τοὺς ἐκά-
 στοτε κατακτητάς. Δυστυχῶς
 οἱ Ἑλληνικές Κυβερνήσεις ὅλως
 ἀνεργυδριάστως νά ὑπογράφουν
 Μνημόνια. Ἡ Ἑλλάδα νά ἐκχω-
 ρεῖται. Ἡ ὑπογραφή Μνημονίων,
 δέν εἶναι τίποτα ἄλλο, παρά ἡ δὴ-
 λωσις ὑποταγῆς στοὺς δανειστές.
 Μιά πλήρης ὑποτέλεια. Ἀλλά
 ὄχι. Ὁ ἔξυπνος τοῦτος λαός, ὁ
 Ἑλληνικός λαός, ὁ ψυχόπονος,
 πού ἄντεξε αἰῶνες τῇ σκλαβιά,
 καί στάθηκε ὀρθίος, προστατεύο-
 ντας μέσα στόν κόρφο του, τήν
 γλώσσα του πού τήν κατακρε-
 ουργοῦν, τήν ἱστορία του πού
 τήν κλέβουν καί τήν ἀφανίζουν,
 τήν θρησκεία του πού ζητοῦν νά
 τήν ἀπαλείψουν, καί τέλος τήν
 Πατρίδα του, πού караδοκοῦν
 νά τήν καρατομήσουν, δέν γονα-
 τίζει. Ὁ Ἑλληνικός λαός ἔχει με-
 γάλη ἀρετή νά μήν ὑποτάσσεται.

Ἐρχόμεθα λοιπόν στήν πρω-
 τόγνωρη οἰκτρά κατάστασι πού
 βιώνει ἡ Χώρα μας. Μέσα στήν
 κοσμοχαλασιά καί ἀβεβαιότητα
 πού ἐπικρατοῦν, μέ τήν ἐπιβολή
 δυσβάστακτων φόρων (χαράτσια,
 μειώσεις μισθῶν καί συντάξεων,
 ἀπολύσεις ὑπαλλήλων, μειώσεις
 δαπανῶν, στοὺς πιό εὐαίσθητους
 τομεῖς Ὑγείας καί Παιδείας, ἡ
 Ἑλλάδα μας πού δέχτηκε τό πιό
 βαρὺ πλήγμα ἀπὸ τοὺς Εὐρω-
 παίους ἐταίρους, ἀφοῦ ὅπως δι-
 αφαίνεται τοὺς εἴμεθα ἀπεχθεῖς,

ἦταν ἐπόμενον νά προκύψουν
 οἱ στρατιές πτωχῶν συνανθρώ-
 πων μας. Ἐνα γεγονός πού δό-
 νησε τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα
 ὅλων μας. Συνάνθρωποί μας νά
 πένωνται. Ἡ δυστυχία ζωγραφι-
 σμένη στά σκυθρωπά καί αὐλα-
 κωμένα ἀπὸ τὴν κακὴ σίτιση
 πρόσωπά τους. Ἄτομα νά σέρ-
 νουν βαριά τὰ βήματά τους, γιὰ
 νά φτάσουν κάπου, καί νά ζητή-
 σουν ἓνα κομμάτι ψωμί. Πού θά
 βροῦν; Μά ποῦ ἄλλοῦ ἀπὸ τὴν
 Ἐκκλησία; Τὴν μεγάλη καί στορ-
 γικὴ Μάννα τὴν προστάτιδα.
 Τὴν ἐστία καί τὴ φωλιά τῆς ΦΙ-
 ΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ. Δειλά δειλά χτύ-
 πησαν καί χτυποῦν τὴν πόρτα
 τῆς Ἐκκλησίας, τό μοναδικό κα-
 ταφύγιο παρηγορίας.

Ἡ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ, πού τό
 ἔργο της ἀνάγεται στό πρωταρ-
 χικό μέλημα τῶν Ἀγίων Ἀπο-
 στόλων, δημιουργώντας ἔτσι
 μιὰ ἰσχυρὰ παράδοσι πού μαρ-
 τυρεῖται μέσα ἀπὸ τὰ κείμε-
 να τῆς Καινῆς Διαθήκης, Πρξ.
 β'42-47, Πρξ. θ'36-43, τῶν Πατέ-
 ρων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν πρώτων
 Χριστιανικῶν κοινοτήτων. Ἀκα-
 ταμάχητον σύμβολον ἡ πλειά-
 दा Ἀγίων ἀνδρῶν καί γυναικῶν,
 πού ἀσκησαν μέ ἔνθερμον ζῆλον
 τό ἔργον τῆς ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ.
 Ἅγιοι Ἀνάργυροι, Ταβιδᾶ, Ἀγία
 Παρασκευή... Πατέρας τῆς φι-
 λανθρωπίας ἀνεδείχθη ὁ Μέγας
 Βασίλειος (329-379), πού ὡς Ἐπί-
 σκοπος Καισαρείας, χρησιμοποί-
 ησε τὴν παρουσία τῆς μητέρας

του και μαζί με άλλες προσφορές φίλων ίδρυσε τήν ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΑ, ένα συγκρότημα Εὐαγῶν Ἱδρυμάτων (Γηροκομείον, Πτωχοκομείον, Ὁρφανοτροφεῖον, Νοσοκομείον). Ὁ ἀδελφός του Ἅγιος Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Νύσσης (355-394) ὑπῆρξε μεγάλος ὑποστηρικτής τῆς Φιλανθρωπίας. Στίς ὁμιλίες του τόνιζε: «οἱ πτωχοί δέν εἶναι πάντοτε ὑπεύθυνοι γιά τήν κατάστασίν τους, καί ἡ κοινωνία ὀφείλει νά τούς φροντίζει». Ὁ κηρυκτικός του λόγος πάντοτε μεστός καί ἐναργής, μέ τό νά θερμαίνει καί νά ἀνυψώνει ψυχές καθαρές χριστιανικές γιά τό σπουδαῖο ἔργο τῆς ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ. Ἄς ἐπισκεφθοῦμε τόν Χριστό. Ἄς ντύσουμε τόν Χριστό. Ἄς θρέψουμε τόν Χριστό. Ἄς τιμήσουμε τόν Χριστό. Ὁ πῖο δημοφιλής Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος (344-407), Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, πάντοτε ἔλεγε: «Ἡ ἐλεημοσύνη πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς εἶναι ἐλεημοσύνη πρὸς τόν ἴδιον τόν Χριστόν. Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Λουκιανός ὁ ὁποῖος, μετὰ τόν θάνατον τῶν γονέων του, μοίρασε τήν περιουσία του στοὺς φτωχοὺς καί κατέγινε μέ τήν σπουδή τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἐμαρτύρησε ἐπὶ αὐτοκράτορος Μαξιμίνου (307-313). Ὁ Ὅσιος Σαμψών, “ὁ Πρεσβύτερος καί Ξενοδόχος Ἰουστιανοῦ”, μετέτρεψε τό σπίτι του σέ ξενῶνα τῶν πτωχῶν ἐπὶ αὐτο-

κράτορος Ἰουστιανοῦ (527-565). Ἡ μέριμνα τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας γιά τοὺς ἐνδεεῖς ἀποτυπώθηκε χαρακτηριστικά στὰ προσωνύμια πού ἔλαβαν. Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Ἰωάννης ὀνομάστηκε “ΕΛΕΗΜΩΝ”, γιά τό τεράστιο φιλανθρωπικό του ἔργο γιά τοὺς φτωχοὺς, τοὺς πρόσφυγες, τοὺς ζητιάνους, τοὺς ὁποῖους ὁ ἴδιος θεωροῦσε “κυρίους καί δεσπότες του”.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, πιστά βασισμένη καί ἀφοσιωμένη στό πνεῦμα καί τό ἥθος πού διαμόρφωσαν ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου καί τό παράδειγμα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί Πατέρων, συνεχίζει ἀπαρεγκλίτως τό πολυπλευρον καί πολυσχιδές ἔργον τῆς φιλανθρωπίας. Ἡ Ἐκκλησία πού διδάσκει τήν προστασία τοῦ πάσχοντος καί τήν κοινωνική ἀλληλεγγύη, ὅχι ὡς πολιτικό πρόγραμμα, οὔτε ὡς μία ἀπλή δέσμη προτάσεων. Γιά τήν Ἐκκλησία, οἱ φτωχοὶ εἶναι “οἱ θυρωροὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀνοίγοντες τὰς θύρας τοῖς χρηστοῖς, καί κλείοντες τοῖς δυσκόλοις καί μισανθρώποις” (Ἅγιος Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Νύσσης, Περὶ Εὐποιΐας). Ἡ Ἐκκλησία πού θεωρεῖ τόν μεγάλο θησαυρό, ὃν τήν εὐνοια τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ἀλλά τόν πόνο τῶν ἀνθρώπων. “Οἱ πονεμένοι εἶναι τὰ ἱερά σκεύη τῆς Ἐκκλησίας”, ὅπως μᾶς λέγει πεφωτισμένος Ἱεράρχης. Γιά τήν Ἐκκλησία μας κάθε ἀνθρω-

πος εἶναι μοναδική καί ἀνεπα-
νάληπτη προσωπικότητα κατ'
εἰκόνα Θεοῦ, ἀσχέτως χρώματος,
γλώσσης, θρησκείας, καί πολιτι-
στικῶν καταβολῶν, γεγονός πού
ἐπιτάσσει τήν εἰλικρινή διακονία
τοῦ ἀνθρώπου, σέ πλήρη ἀναφο-
ρά πρός τόν Δημιουργό του. Καί
ἡ Ἐκκλησία εἶναι Σῶμα Χριστοῦ,
δηλαδή κοινωνία προσώπων καί
πλήρωμα μελῶν ἐν ἀγάπῃ, κατὰ
τό πρότυπον τῆς Τριαδικῆς σχέ-
σεως: «Καί εἴτε πάσχει ἐν μέλος
συμπάσχει πάντα τά μέλη».

Εἰς τήν Ἱεράν μας Μητρόπο-
λιν, τό φιλανθρωπικόν ἔργον
τελεῖται ὑπό τήν αἰγίδα καί μέ-
ριμναν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μη-
τροπολίτου μας, τοῦ Μαντινείας
καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ,
συνεπικουρουμένου ὑπό τοῦ Ἱε-
ροῦ Κλήρου, ὡς καί λαϊκῶν
μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ
Σεβασμιώτατος κ. ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΟΣ, ὁ ἀκάματος καί πιστός
αὐτός Ἱεράρχης, δεσμευμένος
στήν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησί-
ας, μέ γνώμονα καί ὁδηγό τούς
Ἀποστολικούς καί Συνοδικούς
Κανόνες, ἐπιδίδεται εἰς πολυ-
ποίκιλα ἔργα φιλανθρωπίας. «Ὡς
ἐπίσκοπος ἐπισκοπῶν», πάντο-
τε συμπαραστάτης καί ἀρωγός
σέ κάθε δοκιμαζόμενον ἄνθρω-
πον, ἔρχεται μέ τόν μεστόν καί
ἐναργή του λόγον, νά θερμάνῃ
ψυχές παγωμένες, νά ἀφυπνίσῃ
συνειδήσεις, νά δώσῃ χεῖρα βο-
ηθείας σέ πεσμένες ἀνθρώπινες
υἰάρες, καί τοῦτο μέσα ἀπό τό

φιλανθρωπικόν ἔργον τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως. Μέσω τῆς ποιμα-
ντικῆς καί προνοιακῆς δράσεως,
προσπαθεῖ νά ἐγκαθιδρύσῃ στήν
πρᾶξιν τήν ἀληθινή «ἐν Χριστῷ
κοινωνία ἀνθρώπων», ἐν ἀγάπῃ
καί ἐπ' ἐλπίδι, καί νά ἐμπεδώ-
σῃ τό μήνυμα τῆς κοινωνικῆς
ἀλληλεγγύης.

Εἰς τήν Ἱεράν μας Μητρόπο-
λιν, λειτουργοῦν ὑπό τήν ἐπι-
μέλειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου τά
κάτωδι Ἱδρύματα.

Δεκάξειον Γηροκομεῖον
Τριπόλεως.

Κοντορρούπειον Ἐκκλησιαστι-
κόν Γηροκομεῖον Λεωνιδίου.

Ἱδρυμα χρονίως πασχόντων
Τριπόλεως «ΟΣΙΟΣ ΔΑΒΙΔ Ο ΓΕ-
ΡΩΝ», τοῦ ὁποίου τά ἐγκαίνια
ἐγένοντο ὑπό τοῦ Παναγιωτά-
του Οἰκουμενικοῦ Πατριάρ-
χου κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ στίς
22-9-2009.

Ἱδρυμα χρονίως πασχόντων
καί ἡλικιωμένων Λεωνιδίου Κυ-
νουρίας «Ο ΑΓΙΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ».

Ἱδρυμα Τυφλῶν γυναικῶν
«ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» στήν
Τρίπολιν.

Τό φιλανθρωπικόν ἔργον συ-
νίσταται ἐπίσης στήν κοινω-
νικήν μέριμνα, μέ οἰκονομικά
βοηθήματα πρός ἀναξιοπαθοῦ-
ντας συνανθρώπους μας:

Γενική Φιλόπτωχος Ἀδελ-
φότης. Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιο-
λογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης καί
Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπό-
λεως π. Θεόκλητος Ντούλιας.

Οικονομικόν Βραβείον χορηγούμενον εἰς ἀριστεύσαντας φοιτητάς τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Ἐκκλησιαστικός Παιδικός Σταθμός εἰς τόν περιβάλλοντα χῶρον τοῦ Ἱεροῦ Ἐξωκκλησίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Καρτσόβης στήν Τρίπολιν, τό ὁποῖον φιλοξενεῖ 60 νήπια

Τράπεζα Ἐνδυμάτων, μέ τήν φροντίδα τῆς Ὁμάδος Γυναικῶν ἢ “ΣΥΝΑΞΙΣ”, εἰς τό Πνευματικόν Κέντρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπὶ τῆς Πλατείας Ἐθνάρχου Μακαρίου στήν Τρίπολιν.

Τράπεζα ἀγάπης, εἰς Λεωνιδιον, ὅπου σιτίζονται οἱ ἔχοντες ἀνάγκην.

Οἰκονομικόν ἐτήσιον βραβείον, εἰς ἕναν μαθητήν Δημοτικοῦ, ἕναν Γυμνασίου καί δύο Λυκείου τῆς περιοχῆς τοῦ Λεωνιδίου, ἐπωνομαζόμενον “ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΣ ΔΩΡΕΑ”.

“Ὅλα αὐτά, καί πολλά ἄλλα ἔργα φιλανθρωπίας ἐπὶ προσωπικοῦ, ἀποτελοῦν συνέχεια τῶν Κανόνων τῆς Δ’ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451) ὡς καί τῶν Ἐπισκοπικῶν Ἐγκυκλίων, ὥστε οἱ Ἐπίσκοποι νά διαδέχονται τό πλεόνασμα τῶν Ἐπισκοπῶν τους γιά φιλανθρωπίας πού τότε ὀνομάζονταν «πτωχικά». Μέσα στίς τραγικές καταστάσεις τῆς φτώχειας καί τῆς ἀπελπισίας τῶν τελευταίων 7 ἐτῶν, πού ταλανίζουν τήν Πατρίδα μας, δέν θά ἦτο ποτέ δυνατόν νά κωφεύει ἡ Ἱερά μας

Μητρόπολις. Ὁ Σεβασμιώτατος προχώρησε καί σέ ἄλλη μία κίνησι φιλανθρωπίας ὀνομαζομένη “ΤΟ ΚΑΛΑΘΙ ΤΟΥ ΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ”. Ἕνα καλάδι τοποθετημένο εἰς τόν πρόναον ἐκάστου Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπου ἐναποδέτουν οἱ πιστοί τήν ἀγάπη τους σέ εἶδη πρώτης ἀνάγκης. Ἐπίσης, κάτωθεν τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, ὁ Σεβασμιώτατος ἐγκαινίασε τό “ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ”.

Ἡ παντός εἶδους βοήθεια καί προσφορά τοῦ Λαοῦ μας ἀποτελεῖ γιά τήν Ἱερά μας Μητρόπολιν φῶς καί ἐλπίδα, ὡς καί ἐφαλτήριο, γιά τήν περαιτέρω πορείαν καί ἐνίσχυσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ της ἔργου. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἔμπλεος συγκινήσεως μέ ἱκετευτικά λόγια μᾶς λέγει “Ἄς καταδέτει ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς ἀκόμη καί ἐκ τοῦ ὑστερήματός του ὅ,τι εἶναι δυνατόν ὥστε νά μήν πεινάσῃ κανεῖς, νά μήν πονέσῃ κανεῖς, νά μήν μένει στό δρόμο κανεῖς. Κανένας νά μήν μείνει χωρίς ψωμί, χωρίς ζεστασιά, χωρίς περίθαλψιν”.

Τά λόγια αὐτά νά γίνουν ἐγερτήριο καί ὀρμητήριο σάλπισμα γιά νά ἀφυπνισθοῦν ψυχές καρδαρές, ἀνθρώπινες, χριστιανικές, γιά νά στηρίξουν καί ἐνισχύσουν τό φιλανθρωπικόν ἔργον. Αὐτό τό κάλεσμα γιά ἀναψυχή τῶν ἀδελφῶν μας, ἔπιασε καί πιάνει τόπο, ἀφοῦ ὁ εὐσεβὴς λαός μας

εὐαίσθητοποιήθηκε τὰ μέγιστα καί ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς καί ἀγαπώσης καρδίας του καταδέτει ὅ,τι τοῦ εἶναι δυνατόν. Ἐκεῖνο πού συγκινεῖ εἶναι ἡ προσφορά ἀπό καρδίας ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, ἂν καί λίγα ἢ καί ἐλάχιστα ἀγαθὰ διαδέτουν, τὰ προσφέρουν εἰς τοὺς πάσχοντας πού δέν ἐπαρκοῦν οὔτε καί γ' αὐτοὺς πού τὰ δίνουν, οὔτε γιά αὐτούς πού τὰ λαμβάνουν, ἔτσι ὁμως ἀπολαμβάνουν καί οἱ δύο τὰ ἴσα.

Αὐτές οἱ προσφορές μᾶς διδάσκουν τό μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης. Ἡ λάμπις τῆς ἀγάπης ἔχει τήν δύναμιν νά ἐμπνέει καί νά γλυκαίνει τή ζωή. Ἀγάπη πού σημαίνει ἐνδιαφέρον, φροντίδα, συμπαρατάσι. Ὅταν ἀπουσιάζει ἡ ἀγάπη ἀπό τίς καρδιές ἀλλοιώνονται οἱ ἡθικῆς ἀξίες καί προβάλλουν πολλοί ἀπειλητικοί κίνδυνοι. Ὅταν δέν ἀνθίζει ἡ πνευματική ζωή καί δέν ἀγγίζει τίς ψυχῆς θεία ἀκτινοβολία, τό κακό παίρνει διαστάσεις. Πρέπει λοιπόν νά ἀναζητῶμεν τό φῶς καί τήν χάριν τοῦ Ἰησοῦ καί νά νοιώθουμε ψυχικά ἀνακουφισμένοι. Τότε καί μόνον θά γίνωμε Φιλόπονοι-Φιλάνθρωποι-Φιλόθεοι-Ἐλεήμονες. Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ἡ βασιλίςσα τῶν ἀρετῶν. Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ἡ ἀρίστη τῶν ἀρετῶν. Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι τό τέλειον δίδαγμα. Ἡ ἐλεημοσύνη καθαρίζει ψυχικά τόν ἄνθρωπον.

Ἐδῶ χρειάζεται μεγάλη προσοχή, τό πού καί σέ ποιόν θά κάνεις ἐλεημοσύνη. Ἀγιορείτης Γέροντας εἶχε πεῖ: «Ἄν δώσης εἰς ἐπαίτην ἓνα ψάρι, θά χορτάση μία φορά. Ἄν τοῦ μάθης νά ψαρεύη, θά τρώη κάθε μέρα καί αὐτός καί ἡ οἰκογένειά του.» Ἐτσι θά πάψει νά ἐπαιτεῖ.

Διαχρονικά τὰ θεόπνευστα λόγια τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας γιά τό ἀπύδμενο βᾶθος τῆς ἐλεημοσύνης:

- ▶ Λύτρον ψυχῆς ἐστίν ἐλεημοσύνη
- ▶ Δός ἄρτον καί λάβε Παράδεισον
- ▶ Δός μικρά καί λάβε μέγала
- ▶ Δός θνητά καί λάβε ἀθάνατα
- ▶ Δός φθαρτά καί λάβε ἄφθαρτα.

Μικρές οἱ φράσεις, ἀλλά μέγала τὰ νοήματα. Ὅφειλομεν νά κάμωμεν κτήμα μας τὰ ἁγιοπατερικά αὐτά λόγια. Ἐτσι, θά νοιώσουμε τό τί ἐστὶ ζωή καί τί ἐστὶ ἀγάπη πρὸς τόν πλησίον.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας συνιστᾷ στοὺς πιστοὺς νά πρωτοστατοῦν σέ καλά ἔργα ὅπως: «τῆς δέ εὐποιᾶς καί κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γάρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός». Ἄς συνεχίσωμεν λοιπόν νά κτίζωμεν τό φιλανθρωπικόν ἔργον μέ προμετωπίδα τό «Ο ΕΛΕΩΝ ΠΤΩΧΟΝ ΔΑΝΕΙΖΕΙ ΘΕΩ».

10η Ἐπέτειος ἐπιστροφῆς τῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Ἐλώνης

Τήν Κυριακή 2α Ὀκτωβρίου 2016 ἐτελέσθη ἡ 10η ἐπέτειος τῆς εὐρέσεως καὶ ἐπιστροφῆς τῆς κλαπίσης ἱερᾶς καὶ θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Ἐλώνης στήν ὁμώνυμο Ἱερά Μονή.

Ἡ θαυματουργός Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἐλώνης ἀποδίδεται ἀπό τήν παράδοσι στόν Εὐαγγελιστή Λουκᾶ, καί ἀργοτέρα καλύφθηκε μέ χρυσό «πουκάμισο». Σύμφωνα καί πάλι συμφώνως πρὸς τήν παράδοσι, ἡ Εἰκόνα εὐρέθη ἀπό βοσκούς τῆς περιοχῆς σέ ἀπόκρημνο καὶ ἀπρόσιτο περιοχή, ὅταν παρετήρησαν ἀπό μεγάλη ἀπόστασι ὅτι τό σημεῖο ἐκεῖνο φωτιζόταν ἐπίμονα μέ φῶς ἀνεξήγητο. Ἡ εὐρεσις τῆς εἰκόνας συνδέθηκε μέ τήν δημιουργία τῆς πρώτης ὁμάδος ἀσκητῶν στήν περιοχή καί τό κτίσιμο τοῦ πρώτου Ναοῦ πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου.

Στήν Εἰκόνα αὐτὴ τῆς Ἐλώνης ἔχουν ἀποδοθεῖ πάμπολλα θαύματα καὶ χιλιάδες πιστῶν, κάθε περίοδο τοῦ ἔτους, πολὺ δέ περισσότερο κατὰ τίς ἑορτές τῆς Παναγίας μας, σπεύδουν νά προσκυνήσουν τήν θαυματουργό Εἰκόνα, νά ἐκπληρώσουν τό τάμα τους καὶ νά ἐκφράσουν τήν εὐγνωμοσύνη τους πρὸς τό πάν-

σεπτο πρόσωπο τῆς Θεοτόκου.

Ὅλος ὁ χριστιανικός κόσμος ἐξέφρασε τήν λύπη του καί τήν ἀγωνία του, ὅταν πρὶν ἀπὸ 10 χρόνια, τήν 17η Αὐγούστου τοῦ 2006, ἓνας Ρουμάνος λαθρομετανάστης ἔκλειψε τήν θαυματουργό Εἰκόνα ἀπὸ τό προσκυνητάρι της μαζί μέ πολύτιμα ἀφιερώματα καὶ χρήματα. Τό γεγονός εἶχε προκαλέσει τήν ἄμεσο ἐπέμβασι τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν. Ὁ κακοποιός συνελήφθη τελικῶς τήν 22α Σεπτεμβρίου 2006 ὅταν, παγιδευμένος ἀπὸ τοὺς ἐπιδέξιους χειρισμοὺς τοῦ Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Ἡ Ἑλληνική Ἀστυνομία ἀξιοποίησε τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἦλθαν εἰς γνώσι της καὶ ἐπέτυχε τὴν σύλληψι τοῦ δράστου. Μετὰ ἀπὸ ἀνάκρισι, ὁμολόγησε καὶ ὑπέδειξε τὸ σημεῖο ὅπου εἶχε κρύψει τὴν Εἰκόνα, ἐντοιχίζοντας αὐτὴν στὴν μάνδρα τοῦ Ἑξωκλήσιου τῆς Παντανάσσης στό χωριὸ Φαρακλὸ Λακωνίας.

Ἡ Εἰκόνα ἐπέστρεψε στὴν Ἱερὴ Μονὴ Ἐλώνης τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 2006 μέ κάθε ἐπισημότητα καὶ τὴν παρουσία χιλιάδων πιστῶν. Ἐκτοτε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ καθιέρωσε λαμπρὸ ἑορτασμὸ τῆς ἐπετείου τοῦ θαύματος τῆς εὐρέσεως καὶ ἐπιστροφῆς τῆς Εἰκόνης, κάθε πρώτη Κυριακὴ τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἐφέτος, ἦταν ἡ 10η ἐπέτειος τῆς ἐπιστροφῆς τῆς ἱερᾶς Εἰκόνης τὴν Κυριακὴ 2 Ὀκτωβρίου. Τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ἐψάλλη Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός στό Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς

Μονῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἱερὰ Παράκλησις πρὸς τὴν Παναγία μας. Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἐπετείου ἐτελέσθη πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, συλλειτουργούντων πολλῶν Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεώς μας.

Ἐκαντοντάδες πιστοὶ μετείχαν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς δεκάτης ἐπετείου τῆς εὐρέσεως τῆς κλαπίσης ἱερᾶς Εἰκόνης. Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ φέτος, ἀπὸ τὴν Τρίπολι καὶ ἄλλες περιοχὲς τῆς Ἐπαρχίας μας ἀνεχώρησαν τὸ πρῶτὴ τῆς Κυριακῆς λεωφορεῖα μέ προσκυνητές, οἱ ὁποῖοι μετέβησαν στὴν ἐορτάζουσα Ἱερὰ Μονή, προσεκύνησαν τὴν χάριν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀπέδωσαν εὐχαριστίας γιὰ τὴν ἐπιστροφήν τῆς Εἰκόνης.

Εὐχόμεθα ἡ Παναγία ἡ Ἐλωνα νὰ εἶναι σκέπη, παρηγορία καὶ ἐνίσχυσις ὅλων τῶν Χριστιανῶν.

Ἕναρξις τοῦ Νέου Πνευματικοῦ Ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τὸν μῆνα Ὀκτώβριο, καὶ συγκεκριμένα κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Σπορέως, ἀρχίζει ἡ νέα περίοδος τοῦ Κατηχητικοῦ καὶ Κηρυκτικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

Τὸ ἔργο αὐτὸ περιλαμβάνει τὰ κατὰ Κυριακὴν ἀπογευματινὰ κηρύγματα στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα κάθε Ἑνορίας, τίς Ἑνοριακές Ὅμάδες μελέτης τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τὰ Μαθήματα Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς καὶ διάφορες ἄλλες δραστηριότητες μέ μόνον σκοπὸ τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια τοῦ πιστοῦ Λαοῦ μας.

Ἡ Ἕναρξις τῆς νέας Κηρυκτικῆς καὶ Κατηχητικῆς Περιόδου πραγματοποιήθηκε τὴν Κυριακὴ τοῦ Σπορέως, 16ῃ Ὀκτωβρίου 2016 καὶ ὥρα 5.30 ἀπογευματινὴ στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐτέλεσε τὴν Ἀκολουθία

τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ. Ὁ Σεβασμιώτατος ἔλαβε τὴν εὐκαιρία καὶ ὁμίλησε περὶ τῆς ἀξίας τῆς κατηχήσεως τῶν Πιστῶν μέ ὅσα μέσα ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει, εἴτε μέσῳ τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, εἴτε μέσῳ ἄλλων κατηχητικῶν δραστηριοτήτων καὶ ἐτόνισε ὅτι τὸ ἔργο αὐτὸ ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους, κάθε πιστὸ ἄνθρωπο, κάθε ἡλικίας καὶ καταβολῶν, πού διαθέτει ἐκκλησιαστικὴ συνείδησι καὶ ἐπιθυμεῖ

τήν πνευματική του πρόοδο. Εὐχήθηκε σέ Κατηχητές καί Κατηχουμένους, μικρούς καί μεγάλους στήν ἡλικία, θεῖο φωτισμό καί κάθε εὐλογία πνευματική. Στήν Τελετή Ἐνάρξεως τῆς νέας Κατηχητικῆς περιόδου μετεῖχαν Κληρικοί τῆς Μητροπόλεως μας, Κατηχητές καί Μαθητές τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων καί πλήθος πιστῶν.

Πιό συγκεκριμένα, οἱ σημαντικότερες δραστηριότητες τοῦ Προγράμματος τῆς νέας περιόδου ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

α) Κάθε Κυριακή καί ὥρα 5.30 μ.μ., στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἀγίου Βασιλείου Τριπόλεως, θά τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καί ἐν συνεχείᾳ θεῖο Κήρυγμα ἀπό τόν Πρωτοσύγκελο τῆς Μητροπόλεως μας Ἀρχιμανδρίτη Θεόκλη-

το Ντούλια καί τόν Ἱεροκλήρυκα τῆς Μητροπόλεως μας Ἀρχιμανδρίτη Ἰουστῖνο Τσαγγούρη. Τά θέματα πού οἱ δύο Ἱεροκλήρυκες ἀναπτύσσουν, εἶναι πάντοτε θέματα ἐπίκαιρα πού ἔχουν νά κάνουν ὄχι μόνον μέ τήν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά καί μέ τήν προβληματικήν τοῦ συγχρόνου τρόπου ζωῆς.

β) Ἀπογευματινές ἐβδομαδιαῖες ἐνοριακές συνάξεις μελέτης τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί ἀναπτύξεως διαφόρων πνευματικῶν θεμάτων, τίς ὁποῖες συντονίζουν οἱ Ἐφημέριοι ἐκάστης Ἑνορίας. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά συμμετάσχουν στίς συνάξεις αὐτές, μποροῦν νά λαμβάνουν πληροφορίες ἀπό τούς Ἐφημερίους τῆς Ἑνορίας τους.

γ) Κατώτερα Κατηχητικά Σχολεία σέ ὅλες τίς Ἑνορίες μας γιά τούς μαθητές καί τίς μαθήτριες τῶν Δημοτικῶν Σχολείων. Τά μαθήματα πραγματοποιοῦνται ἀπό Κληρικούς καί λαϊκοὺς Κατηχητές καί Κατηγήτριες, κάθε Σάββατο ἢ Κυριακή, περί τήν 11ην π.μ., κατά τό πρόγραμμα ἐκάστης Ἑνορίας.

δ) Μαθητικές Συντροφίες γιά μαθητές καί μαθήτριες τῶν Γυμνασίων καί τῶν Λυκείων, ἀπό τούς Ἱεροκλήρυκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, κάθε Σάββατο καί ὥρα 4η μ.μ. στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ τῆς Πλατείας Ἐθνάρχου Μακαρίου (πρώην Ἀνεξαρτησίας).

ε) Μαθήματα Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς, ἀπό Καθηγητές Μουσικῆς, τά ὅποια λαμβάνουν χώρα στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ τῆς Πλατείας Ἐθνάρχου Μακαρίου (πρώην Ἀνεξαρτησίας). Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά ἐγγραφοῦν, δύνανται νά παίρνουν πληροφορίες στά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καθημερινῶς καί στό τηλέφωνο 2710-222-446. Ἡ φοίτηση εἶναι δωρεάν καί οἱ τελειόφοιτοι λαμβάνουν ἀναγνωρισμένο ἀπό τό Κράτος Πτυχίον Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ἐπίσης, ἀπό ἐφέτος θά λειτουργήσῃ στό Ἄστρος Κυνουρίας παράρτημα τῆς ἐν Τριπόλει

Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας, γιά ὅσους ἀπό τήν περιοχὴ τῆς Κυνουρίας ἐπιθυμοῦν νά παρακολουθήσουν μαθήματα Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Τά μαθήματα θά παραδίδωνται στήν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου Ἀστρους Κυνουρίας. Οἱ ἐγγραφές θά γίνωνται ἀπό 4ης Ὀκτωβρίου 2016 κάθε ἀπόγευμα Τρίτης καί Τετάρτης καί ἀπό ὥρας 7ης ἕως 8ης στό ὡς ἄνω Πνευματικόν Κέντρον. Δάσκαλος τῶν μαθημάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς θά εἶναι ὁ Λαμπαδάριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Τριπόλεως κ. Δημήτριος Καραχάλιος. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά λάβουν περισσότερες πληροφορίες στόν τηλεφωνικόν ἀριθμό 6981280265 ἢ τίς πρωῒνές ὥρες στόν τηλεφωνικόν ἀριθμό 2710- 222446.

στ) Συναντήσεις γιά Νέους καί Νέες, μέ θεολογικόν περιεχόμενο, τίς ὁποῖες συντονίζει ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Σωτήριος Ἀθανασοπούλιας, ὑπεύθυνος τοῦ ἀντιστασιακοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεως. Οἱ συναντήσεις αὐτές θά πραγματοποιοῦνται κάθε Δευτέρα 8η μ.μ. στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ

τῆς Πλατείας Ἐθνάρχου Μακαρίου (πρώην Ἀνεξαρτησίας).

ζ) Ὁμάδα «Σύναξις» τῶν Νέων Γυναικῶν, μέ ὑπεύθυνο τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Μητροπόλεως μας Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη Θεόκλητο Ντούλια. Οἱ συναντήσεις τῆς ὁμάδος θά πραγματοποιοῦνται κάθε Δευτέρα 5.30 μ.μ. στό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου τῆς Ἐνορίας τῆς Μεταμορφώσεως Τριπόλεως. Ἡ συγκεκριμένη ὁμάδα δραστηριοποιεῖται ποικιλοτρόπως καί στηρίζει τό

φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Μητροπόλεως, ἐνῶ παράλληλα διατηρεῖ καί βεστιάριο στό ἰσόγειο τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ τῆς Πλατείας Ἐθνάρχου Μακαρίου.

Εὐχόμεθα σέ ὅλους ὅσοι μέτεχουν ἐνεργῶς στό κηρυκτικό, κατηχητικό καί φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Μητροπόλεως μας, Κληρικούς καί λαϊκούς, Κατηχητές καί Κατηχουμένους, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νά τοὺς εὐλογεῖ καί νά τοὺς χαρίζει πρόοδο πνευματική.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος

Μέ ὠδές καί ὕμνους ὑποδέχεται ἡ Ἐκκλησία μας τήν μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ. Ὅσοι ὕμνοι ἐγκωμιαστικοί καί ἂν προσφεροῦν, ὅμως, δέν δύνανται νά περιγράψουν τήν ὀλοκλήρωμένη κατὰ χάριν Θεοῦ προσωπικότητα αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου. Δέν εἶναι ἐξάλλου τυχαῖο ὅτι μόνον γιά τόν Ἅγιο Νικόλαο ὑπάρχει ἰδιαίτερα μνεῖα στήν ἐβδομαδιαία ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐκάστη Πέμπτη, ἀκριβῶς γιατί ἀπό πολύ ἐνωρίς ἀναγνωρίστηκε τό πολυπλευρον τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς ἐνσαρκωμένο στό πρόσωπόν του.

Τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου εἶναι ἰδιαίτερος ἐνδεικτικό τῆς κατὰ δύναμιν πνευματικῆς τελειώσεως τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί παράλληλα διδακτικό γιά τήν πνευματική πορεία ὅλων μας σέ ὅτι ἀφορᾷ στήν σχέσι μας μέ τόν Θεόν, τόν συνάνθρωπο καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας.

Ὁ Ἅγιος ὀνομάζεται «κανόνας τῆς πίστεως» γιά νά δηλωθεῖ ἡ ἀναφορά του πρὸς τόν Θεόν. Πίστις πρὸς τόν Θεόν μέσα στήν Ἐκκλησία μας δέν σημαίνει πίστι στήν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ. Σημαίνει, πρωτίστως, πίστι στό

σχέδιον τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία μας, ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη Του, πίστι στήν πρόνοιάν Του. Ἡ πίστις εἶναι ὠθησις τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἡ κινητήριος δύναμις πού ὁδηγεῖ αὐτόν στήν ἑνωσίν του μέ τόν Θεόν, στήν ὀλοκλήρωσίν του ὡς πρόσωπον ἐν τῇ αἰωνίῳ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πίστις εἶναι ἡ αἰσθησις τῆς βεβαίας καί ὀλοζώντανης παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας. Εἶναι μία ἀκατάπαυστος συνομιλία, ἓνας συνεχῆς διάλογος μαζί Του μέσα στήν καθημερινότητά μας. Μέ τήν πίστι γνωρίζεις καί κάνεις βίωμα ὅτι τά πάντα ἐξαρτῶνται ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Μαθαίνεις νά δέχεσαι καί νά ἀξιοποιεῖς ὅχι μόνον τίς ὁμορφες στιγμές τῆς ζωῆς σου, ἀλλά καί τίς δύσκολες, τίς ὥρες τοῦ πόνου καί τῆς δοκιμασίας, γιατί ξέρεις ὅτι πάντα βρίσκεσαι μέσα στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ. Ἡ πίστις αὐτή γεννᾷ τήν ἐλπίδα στόν ἄνθρωπο καί διώχνει ἀπό τήν καρδιά του κάθε ἴχνος ἀπελπισίας καί ἀπογοητεύσεως.

Δεῖγμα τῆς πίστεως τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἦταν ἡ ἀνάδειξις του στό Ἱερατικό ἀξίωμα καί κατόπιν στό Ἀρχιερατικό μέ τήν ἐπίμονο θέλησιν καί ἀπαίτησιν τοῦ

ιδίου του Λαού των Μύρων της Λυκίας. Ἐπίσης, πολύ σημαντική ἦταν ἡ συμβολή του στίς ἐργασίες τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου γιά τήν καταπολέμησιν τῆς αἵρέσεως τοῦ Ἀρείου καί τήν ἀποκατάστασιν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Στό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ὁ Ἅγιος ὀνομάζεται, ἐπίσης, εἰκόνα πραότητος, γιά νά δηλωθεῖ καί ἡ ἀκεραιότητά του στήν σχέσιν του μέ τόν συνάνθρωπο. Γιά τήν τελειώσί μας δέν ἀρκεῖ ἡ ἀγάπη μας καί ἡ πίστις μας πρός τόν Θεόν.

Ἡ ἀγάπη γιά νά εἶναι τελεία, γιά νά εἶναι σωτήριος πρέπει νά ἔχει σταυρικό σχῆμα ὡς πρός τήν βιωτή της καί τήν ἐκφρασίν της. Δέν φτάνει ἡ κάθετος κεραία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπον καί τοῦ ἀνθρώπου πρός τόν Θεό. Ἀπαραίτητος εἶναι καί ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρός τόν συνάνθρωπο, τήν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ὠραιότητα. Κάθε συνάνθρωπος εἶναι εἰκόνα Θεοῦ καί χοιμάτι ἀναπόσπαστον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, μέρος ἀπό τήν ἴδια τήν φύσιν μας. Ἔτσι, καλούμεθα νά κοινωνοῦμε μέ τό πρόσωπον τοῦ ἀδελφοῦ μας γιά τήν κοινή μας πορεία πρός τήν σωτηρία.

Ἡ πραότης δεικνύει ἄνθρωπο μέ καλλιέργεια πνευματική,

μέ ἀποθέματα ἀγάπης ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἔτοιμα νά τά διαδέσει στήν ὑπηρεσίαν τοῦ ἄλλου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός ὁμοιάζει πρός τόν Θεόν ὡς πρός τήν φιλάνθρωπίαν, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἐκένωσεν ἑαυτόν, ἐκένωσεν τήν ἀγάπην Αὐτοῦ, γενόμενος ἄνθρωπος πρός σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀγάπη ὅμως δέν εἶναι ἀρετή στατική. Ἐχει δυναμική σωτηρίας μέσα ἀπό τήν προσέγγισιν τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι, ἐκφράζεται μέσα ἀπό τά

ἔργα μας, τούς λόγους μας, τίς σκέψεις μας. Τοῦτο ἔκανε ὁ Ἅγιος Νικόλαος στήν πορείαν τῆς ζωῆς του. Ἡ ἐλεημοσύνη του ἔμεινε παροιμιώδης καί ὑποδειγματική, στηρίζοντας

κάθε πτωχό καί κάθε δοκιμαζόμενο ἀδελφό μέ ὑλικά καί πνευματικά μέσα. Σκόρπισε τήν τεράστια περιουσία πού κληρονόμησε ἀπό τήν οἰκογένειάν του στούς πτωχοῦς, γιά νά θρέψει, νά ντύσει, νά παρηγορήσει. Ἡ ἀγάπη του τόν ὅπλισε μέ θάρρος ἀπίστευτο, σέ σημεῖο νά εἶναι ἔτοιμος νά θυσιάσει καί τήν ζωήν του ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ζωῆς ἄλλων συνανθρώπων του. Ἀντάλλαξε, ὅπως λέει τό Ἀπολυτίκιον, τήν ἐκούσιον πτωχείαν του μέ τήν κτήσιν τοῦ αἰωνίου πλούτου καί

τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν.

Τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου μᾶς μιᾶ καί γιά τό τρίτο πεδίο τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶνος, πού εἶναι ὁ ἴδιος μας ὁ ἑαυτός. Γιά νά πλησιάσεις σωστά τόν Θεόν καί τόν ἄνθρωπο, νά κοινωνήσεις προσωπικά μαζί τους, καί νά ἐνωθεῖς κατά χάριν, πρέπει νά βγεῖς ἀπό τό ἐγώ σου. Πρέπει νά ἐγκαταλείψεις τόν ἴδιο σου τόν ἑαυτό, μέσα ἀπό τήν ψυχοσωματική ἄσκησι. Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἔγινε τῆς ἐγκρατείας διδάσκαλος, καί ἐγκράτεια στήν Ἐκκλησία μας ἐννοοῦμε κυρίως τήν περικοπήν τοῦ ἰδίου θελήματος, προτάσσοντας τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τήν ὠφέλειαν τοῦ ἀδελφοῦ μας. Ἡ ἐκκοπή τοῦ ἰδίου θελήματος εἶναι ἴδιον τοῦ ταπεινοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί ταυτόχρονα ἐνισχυτικόν τῆς ἀρετῆς τῆς ταπεινώσεως. Ξέρεις σέ ὅλα νά κάνεις ὑπομονή καί νά περιμένεις τήν ἐκφρασιν τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἡ ἐγκράτεια ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν διάκρισιν τῶν γεγονότων, στήν διάκρισιν τῶν πνευμάτων, στήν διάκρισιν τῶν πραγμάτων· μέ ἀπλά λόγια στήν κατά Θεόν κρίσι γιά ὅ,τι τόν περιβάλλει καί γιά ὅ,τι συμβαίνει στή ζωή του.

Ὁ ταπεινός γνωρίζει τήν θέσιν του μέσα στή δημιουργία, τά χαρίσματά του, ἀλλά καί τίς ἐλλείψεις καί τά ἐλαττώματά του. Καί πάλι ὁ ταπεινός ἄνθρωπος ὁμοιάζει πρὸς τήν ταπείνωσιν τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ταυτόχρονα γίνε-

ται καί μέτοχος τῆς Θείας δόξης. Γι' αὐτό καί στό Ἀπολυτίκιον ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἅγιος Νικόλαος μέ τήν ταπείνωσιν του ἐκέρδισε τά ὑψηλά. Ἀγωνίστηκε καί σέ προσωπικό ἐπίπεδο γιά τήν πνευματικήν του τελείωσιν, καί ὡς ὥριμος πνευματικός καρπὸς προσεφέρθη στόν Θεόν καί τόν συνάνθρωπο.

Αὐτός λοιπόν ἦταν ὁ Ἅγιος Νικόλαος. Ἄνθρωπος κτιστός, ὅπως εἴμαστε ὅλοι μας, πού ὁμως ἀγωνίστηκε στό τριπλό πεδίο τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶνος, δηλαδή στήν σχέσι μας πρὸς τόν Θεό, πρὸς τόν συνάνθρωπο καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας. Ἡ ἀγιότης τοῦ βίου του καί ἡ τιμή του ἀπό σύμπασαν τήν Ἐκκλησία δείχνει ὅτι ἡ πορεία μας πρὸς τόν σκοπὸν τῆς δημιουργίας ὀλοκλήρου της κτίσεως, δηλαδή τῆ σωτηρία μας, δέν εἶναι ἀκατόρθωτος. Ἡ ζωὴ του δέν παρέχει τό παραμικρόν ἄλλοθι γιά νά ποῦμε πῶς ἡ πνευματικὴ πορεία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀκατόρθωτος. Τό πρῶτιστον καί κύριον ἐμπόδιον εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός μας, τό ἐγώ μας, πού ὡς τεῖχος ὀρδώνεται ἀνάμεσα σέ μᾶς, τόν Θεόν καί τόν συνάνθρωπο.

Ἄς εὐχηθοῦμε λοιπόν ἡ χάρις τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ μας, πρεσβείαις τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, νά σκεπεί πάντας ἡμᾶς καί νά ὁδηγεῖ τά βήματά μας εἰς ὁδοὺς σωτηρίας.

Έορτῇ Ἀγίου Νικολάου Πάπαρι

Τὴν 6η Δεκεμβρίου κάθε χρόνο ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκείας ὁ θαυματουργός. Ὁ Ἅγιος Νικόλαος εἶναι προσφιλὴς καὶ ἀγαπητὸς σέ ὅλον τὸν χριστιανικὸ κόσμον, ιδιαίτερα στὴν Μητρόπολὶ μας δεσπάζει ἡ παρουσία του μέ τό πλῆθος τῶν Ἱερῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν ἀλλά καί μέ τά πολλά ἐξωκκλήσια καί παρεκκλήσια πού εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τιμὴν καί μνήμη του. Ἐντύπωση ιδιαίτερη προκαλεῖ καί ἡ ἀφιέρωση τεσσάρων μοναστηρίων στή χάρι τή δική του. Ὅπως ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίου Νικολάου Καλτεζῶν, ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίου Νικολάου Βαρσῶν, ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίου Νικολάου Καρυᾶς καί ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίου Νικολάου Σύντζας. Γιαυτό στὴν ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου θά λέγαμε ὅτι ἑορτάζει σύμπασα ἡ Ἱερά Μητρόπολις Μαντινείας καί Κυνουρίας.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀλέξανδρος ἐτέλεσε τὸν πανηγυρικό ἑσπερινό στὸν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀγίου Νικολάου Πάπαρι, συνοδούμενος ἀπὸ πολλοὺς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως μας στὸν ὁποῖον συμμετείχαν καί ἀρχετοὶ εὐσεβεῖς χριστιανοί. Σημειωθῆτω ὅτι το χωριό Πάπαρι εἶναι ἡ γενέτειρα τοῦ Σεβασμιωτάτου καί ἐκδηλώνει ποικιλοτρόπως τὴν ἀγάπη του καί τό σεβασμό του στὸν τόπο πού γεννήθηκε καί στὸν Ἅγιο Νικόλαο κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη του ὁποῖου μεγάλωσε. Ἰδιαίτερη ἦταν ἡ χαρὰ καί ἡ πνευματικὴ εὐφροσύνη τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀλλὰ καί τῶν συγχωριανῶν του πού ὅλοι μαζί ἐώρτασαν τὴν ἑορτῇ τοῦ πολιούχου τοῦ χωριοῦ τους. Εὐχόμεθα ὁ Ἅγιος Νικόλαος νά εἶναι πάντα ὁδηγός καί προστάτης τοῦ χωριοῦ.

TEMENH KAI TEMENADES

Δημητρίου Π. Λυκούδη,
Θεολόγου – Φιλολόγου, Ύπ. Δρος Παν/μίου Ἀθηνῶν

Ὁ Ἰάκωβος Φαλμεράιερ, Γερμανὸς ἱστορικός, ὑποστήριξε ὅτι οἱ «Νεοέλληνες εἶναι ἀπόγονοι τῶν Σλάβων καὶ πῶς δέν ρέει οὔτε σταγόνα ἑλληνικοῦ αἵματος στίς φλέβες τους». Ἐνὰ μέρος τῆς θεωρίας τοῦ ἀφροκεντρισμοῦ, τίς βασικὲς ἰδέες τοῦ ὁποῖου, πολὺ φοβοῦμαι, ὥς φαίνεται ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, ἔχουν οἰκειοποιηθεῖ πολλοὶ ἡμέτεροι κυβερνητικοὶ ἀξιωματοῦχοι.

Ἀναφέρομαι στὴν ἐπικείμενη κατασκευὴ τζαμιῶν, οὐχὶ ἑνός, ἀλλὰ περισσοτέρων ἐντός τῆς ἑλληνικῆς ἐπικράτειας, ἀκριβῶς τὴν ἴδια χρονικὴ στιγμή πού ἡ Γαλλία, ὡς πληροφοροῦμαι, ἐτοιμάζεται νὰ βάλει λουκέτο σὲ εἴκοσι περίπου τζαμιά, καθὼς τὰ τελευταῖα, εἶναι κοινὰ πλέον ἀποδεκτό, χρησιμοποιοῦνται ὡς τὰ ἀμεσότερα καὶ πλέον «ἀξιόπιστα» καὶ ἀποτελεσματικὰ μέσα τοῦ ἰσλαμικοῦ φρονταμενταλισμοῦ!

Τό κόστος κατασκευῆς τῶν τζαμιῶν στὴν Ἑλλάδα, ὡς γίνεται ἀβίαστα κατανοητό, θὰ ἀναλάβουν οἱ Ἕλληνες φορολογούμενοι, ἢ συντριπτικὴ πλειονότητα τῶν ὁποίων ὁμολογεῖ τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ τῆς ἰδιότητά. Ἀλήθεια, γιὰ ὅσα ἔκτροπα βεβηλώσεων καὶ λεηλασιῶν σὲ ὀρθοδόξους Ἱερούς Ναοὺς

στὴν Τουρκία, ἐρωτῶ ἐνδιαφέρεθηκε κανεὶς; Γιὰ τὴν πάλαι ποτὲ ἀκμάζουσα καὶ περιλάλητη Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης καὶ πάλιν ἐρωτῶ, ἀδημονεῖ, ἀγωνιᾷ κανεὶς; Γιὰ τὸ Ὁρθόδοξο καὶ παλαιόφατο Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν ἐν μέσῳ πολλῶν κινδύνων διασφάλιση τοῦ πατριαρχικοῦ θεσμοῦ, ἀναρωτιέμαι, ποιὸς ἐκ τῶν κυβερνώντων ἐπιδεικνύει ἔστω τὸ μισό τῆς εὐαισθησίας συγκριτικὰ μὲ αὐτὴν πού ἐκφράζεται «ἀπλόχερα» καὶ ἐνθερμα στὴν περίπτωσι τοῦ τεμένους;

Ἄραγε γιὰ ὅσους Ἕλληνες ἐκλιπαροῦν καὶ ἀναμένουν στὰ ράντσα τῶν νοσοκομείων, γιὰ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα πού μὲ τὰ πτυχία ἀνάκατα στίς ἀποσκευές τους ἐτοιμάζονται νὰ ἀναζητήσουν ἕνα καλύτερο μέλλον στὸ ἑξωτερικό, γιὰ ὅσες χιλιάδες συ-

μπολιτῶν μας αὐτοκτονοῦν, μή ανεχόμενοι τήν οἰκονομική ἐξασθένιση καί τόν ἀπώτερο κατατρεγμό καί ἐξευτελισμό τους, σᾶς ἐρωτῶ, ἄραγε, ἔχετε καί ἐκφράζετε τήν ἴδια εὐαισθησία μέ αὐτήν πού ἀντιμετωπίζετε καί ὑπερασπίζεσθε τίς θρησκευτικές πεποιθήσεις τῶν ἄλλων;

Ἡ Τουρκία ἄτυπα ὑποχρεώνει νά παραδοθῶν τά τζαμιά σέ σουνίτες. Σέ αὐτήν τήν περίπτωσι, πρὸς μάτην ἐπιστρατεύεται ὁ «ἀστείος» ἰσχυρισμός καί τό φαιδρό ἐπιχείρημα τῆς κυβέρνησις ὅτι ἡ δημιουργία τζαμιῶν στήν Ἑλλάδα θά ἐπιφέρει τόν ὅποιο οἰκονομικό τους ἔλεγχον, μιά καί οἱ λοιποὶ μουσουλμάνοι, Ἀλεβίδες, Ἀλαουίτες, Ἰσμηλίτες, Σίτες κ.ἄ., θά συνεχίσουν νά ἐκφράζουν τά θρησκευτικά τους καθήκοντα σέ ὑπόγεια, διανερίσματα, ἀποθήκες, δίπλα μας, ἀνάμεσα μας. Ἀλήθεια, καί πάλιν σᾶς ἐρωτῶ, ποίος ἐξ ὑμῶν θά ἀναλάβει τήν ὅποια πιθανή ἀντίδρασή τους, καθὼς εἶναι αὐτοὶ οἱ σουνίτες, γιά χάρι τῶν ὁποίων ἡ Τουρκία σᾶς πιέζει νά παραδώσετε τά τζαμιά, οἱ ὅποιοι κηρύσσουν ἀνελέητα καί ἀπερίσχεπτα «ἱερὸ πόλεμος» ἐνάντια σέ ὅσους εἶναι ἐτερόθρησκοι, δηλαδή, «ἀποστάτες» τοῦ Ἰσλάμ; Μέ ἄλλα λόγια ἀπορῶ, σέ ποιόν Θεό πιστεύετε;

Βέβαια, ἡ ἐκφραση τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί ἡ ἀποδοχή τῆς κάθε ἐτερότητας εἶναι πάγια θέσι καί εὐαγγελίζεται ἀπανταχοῦ ἀπὸ τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική Πίστιν μας. Πλήν ὅμως, φθάνει ἡ ἐκφραση αὐτῆς τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας νά μὴν ἀποτελεῖ δυναμίτη καί ἐφαλτήριο δημιουργίας καί ἐκκόλαψης ἄκριτων, ἀκραιῶν καί ἐν δυνάμει τρομοκρατικῶν στοιχείων ἀνάμεσα στίς πλατεῖες, στά σχολεῖα καί στά σπίτια πού μεγαλώνουν ἑλληνόπουλα, τά παιδιά μας.

«Ἰδοὺ καιρός», λοιπόν, «παγώστε» ἅμεσα τό νομοθετικὸ πλαίσιο ἀνέγερσις καί δημιουργίας τζαμιῶν, μιά καί ἡ πλειονότητα τῶν μουσουλμάνων πού βρίσκεται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, σύμφωνα μέ τήν προσωπική τους κατάδεση, ἐπιθυμοῦν νά ἀποχωρήσουν ἀπὸ τή φιλόξενη χώρα μας καί νά καταφύγουν στήν κεντρική Εὐρώπη. Ἐκτός, σκέψεις κάνω, καί ἐάν ἐπιθυμεῖτε τήν ἀνέγερση τζαμιῶν γιά νά ἐκφράζετε τίς δικές σας θρησκευτικές πεποιθήσεις, ἀρχικά σεβαστές μεν, κατὰ δεύτερον δε, ἀνήκουστες καί ἀνέστιες σέ μία χώρα Ἡρώων καί Ἀγίων, σέ μία χώρα πού ὡς «ἐπόμενοι τοῖς ἁγίοις Πατράσιν», καλούμεθα νυχθημερόν νά ἀγωνιζόμαστε ὑπέρ

ΛΙΘΕΥΣ

«Πίστεως καί Πατρίδος».

Ἡ Πυθία ἔδωσε τόν ἀκόλουθο χρησμό στόν βασιλέα τῆς Μακεδονίας, στόν ξακουστό Φίλιππο: «Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καί πάντα νικήσεις» (μέ τά χρήματα νά μάχεσαι καί ὅλα θά τά νικήσεις). Μά σήμερα, θαρρῶ, ἔχει περισσότερη ἐφαρμογή ἐκεῖνο

τό ἀγιογραφικό χωρίο, τό ὁποῖο λές καί γράφτηκε ἀποκλειστικά γιά τήν ἰδιαιτερότητα τῶν σημερινῶν ἐξελίξεων: «Διά τό μή ὑπάρχειν ἄνδρας ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐβασίλευσε Δεββώρα» (Κριτ. 15,7). Ἐμπρός λοιπόν! Ἰδοὺ τά τζαμιά! Ἰδοὺ τά τεμένη, ἰδοὺ καί οἱ τεμενάδες!...

195η Έπέτειος τῆς Ἀλώσεως τῆς Τριπολιτσᾶς

του κ. Γεωργίου Πραχαλιά

Μέ ιδιαίτερα λαμπρότητα ἐόρτασε τὴν Κυριακή 25ῃ Σεπτεμβρίου 2016, ἡ Ἀρκαδία καὶ ἡ πρωτεύουσά της ἡ Τρίπολις τὴν 195ῃ ἐπέτειο ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσίν της, καθὼς ἡ Έπέτειος ἔχει μεταφερθεῖ καὶ ἐορτάζεται κάθε ἔτος τὴν πρώτη Κυριακή μετὰ τὴν 23ῃ Σεπτεμβρίου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία εἶχε ἀπελευθερωθεῖ ἡ πόλις ἀπὸ τοὺς Τούρκους κατακτη-

τές. Κλῆρος καὶ Λαός, παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐκπροσώπων τῶν πολιτικῶν καὶ πολιτειακῶν Ἀρχόντων, ἐκπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Στρατοῦ καὶ ὅλων τῶν φορέων τοῦ Νόμου Ἀρκαδίας καὶ τῆς Περιφέρειας, ἐτίμησαν τοὺς ἡρωικοὺς προγόνους μας, οἱ ὁποῖοι μὲ αὐτοθυσία καὶ αὐταπάρνησι ἔδωσαν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ γένους.

Τό πρωὶ τῆς Κυριακῆς, στὸν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, ἐτελέσθη πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ καὶ ἀκολούθως Ἱερά Δοξολογία διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς Δοξολογίας ἐκφωνήθηκε ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας ἐνῶ ἀμέσως μετὰ ἀκολούθησε Ἐπιμνημόσυνος Δεήσις καὶ κατάδσεις στεφάνων στό Μνημεῖον τῶν Ἀρχιερέων καὶ Προκρίτων καὶ στὸν Ἀνδρι-

Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν δοξολογία τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς Ἀλώσεως τῆς Τριπολιτσᾶς, τὴν 23-9-2016.

άντα τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη. Ἐν συνεχείᾳ παρήλασαν σέ κεντρικό δρόμο τῆς Τριπολιτσᾶς, ἡ Φιλαρμονική τοῦ Δήμου Τριπόλεως, ἡ Φιλαρμονική τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, ἀντιπροσωπίες Χορευτικῶν Συλλόγων, μαθητές τῶν Σχολείων τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδύσεως, τῶν Σωμάτων Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν καί Ἑλλήνων Προσκόπων καί Τμήματα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Πρό τοῦ ἐπισήμου ἑορτασμοῦ τῆς Ἐπετείου, τήν Πέμπτη 22α Σεπτεμβρίου 2016, ἔτελέσθη στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό τοῦ Ἀγίου Βασιλείου Τριπόλεως Ἱερά Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Συλλήψεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου καί ἐν συνεχείᾳ Ἱερό Μνημόσυνον ὑπέρ τῶν ὑπέρ Πίσσεως καί Πατρίδος ἀγωνισμένων καί πεσόντων κατὰ τήν Ἄλωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς, τῶν Προκρίτων, τῶν Ἀρχιερέων, τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη καί τῶν συμπολεμιστῶν, τήν 23η Σεπτεμβρίου 1821. Πλήθος εὐλαβῶν Χριστιανῶν μετείχε τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Τριπολιτσᾶς εἶναι ἀπό τίς κορυφαῖες στιγμές τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ '21, κατὰ τήν ὁποία ἀνεδείχθη ὁ στρατηγικός νοῦς τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη. Ἀπό τίς πρῶτες ἡμέρες τοῦ ἐθνικοῦ ξεσηκωμοῦ,

ὁ Κολοκοτρώνης εἶχε συλλάβει τήν ἰδέα τῆς πολιορκίας καί ἀπελευθερώσεως τῆς Τριπολιτσᾶς, ἐπειδή κατεῖχε στρατηγική θέσι ὡς τό διοικητικόν κέντρον τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας στόν Μοριά. Στήν Τρίπολιν εἶχε τήν ἑδρα του ὁ στρατιωτικός διοικητής τῆς Πελοποννήσου, μέ ὅλο τό χαρέμι καί τά πλούτη του, κι ἐκεῖ ζοῦσε ὁ μισός τουρκικός πληθυσμός τῆς Πελοποννήσου. Τήν πόλιν ὑπερασπιζόταν σημαντικός ἀριθμός ἐνόπλων σωμάτων.

Ἡ στρατηγική σύλληψις τοῦ Κολοκοτρώνη δέν ἔγινε ἀμέσως ἀποδεκτή, ἐπειδή προϋπέθετε ὀργανωμένο στρατό πού δέν ὑπῆρχε. Ὁ Κολοκοτρώνης μέ ἐπιμονή καί πειστικότητα ἀντέστρεψε τό ἀρνητικό γιά τήν ἄποψίν του κλίμα μεταξύ τῶν ὀπλαρχηγῶν κι ἔτσι στά μέσα Ἀπριλίου τοῦ 1821 ἀπεφασίσθη ὁ ἀποκλεισμός τῆς Τριπολιτσᾶς, ὥστε νά διακοπεῖ κάθε δυνατότητα ἐπικοινωνίας καί ἐφοδιασμοῦ της. Ἀρχιστράτηγος τῆς ἐπιχειρήσεως ἦταν ὁ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, ἀλλά ἰθύνων νοῦς της ἦταν ὁ Κολοκοτρώνης, τό σχέδιο τοῦ ὁποίου ἐτηρήθη κατὰ γράμμα. Μέχρι τίς ἀρχές Μαΐου τοῦ 1821 οἱ ἐπαναστάτες εἶχαν περιζῶσει τήν πόλιν σ' ἓναν κύκλο πού περιελάμβανε τίς περιοχές Πάπαρι, Βλαχοκερασιά, Διάσελο, Ἀλωνίσταινα

καί Βέρβена.

Τότε ήταν πού ἔφθασε ἡ πληροφορία ὅτι ὁ Μουσταφάμπεης μέ 3.500 ἄνδρες προερχόμενος ἀπό τά Γιάννινα εἶχε διασπάσει τήν πολιορκία ἀπό τά ἀνατολικά καί εἶχε εἰσέλθει στήν πόλι. Ἡ ἐπιχείρησις κινδύνευε, καθώς τίς ἐπόμενες ἡμέρες ἐτέθη σέ καταδίωξι ὁ Κολοκοτρώνης καί οἱ λοιποί ὀπλαρχηγοί πού πολιορκοῦσαν τήν Τρίπολι. Οἱ δύο σημαντικές ἥττες πού ὑπέστη ὁ Μουσταφάμπεης στό Βαλτέτσι (12ῃ Μαΐου) καί στά Δολιανά (18ῃ Μαΐου), ὅχι μόνο ἀνεπτέρωσαν τό ἡθικό τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀλλά καί συνέβαλαν καταλυτικά στήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς.

Ἡ δύναμις τῶν πολιορκητῶν συνεχῶς ἐνισχυόταν καί τίς παραμονές τῆς ἀλώσεως εἶχε φθάσει τοὺς 10.000 ἄνδρες. Ὁ κλοιός

γύρω ἀπό τήν πόλι ἔσφιγγε διαρκῶς. Οἱ ἀποθήκες τῶν τροφίμων εἶχαν σχεδόν ἀδειάσει, τά χρήματα εἶχαν ἐξαντληθεῖ καί οἱ ἀρρώστιες ἐδέριζαν. Στήν πόλι ὑπῆρχαν 35.000 ἄνθρωποι, Τούρκοι, Χριστιανοί, Ἀλβανοί καί Ἑβραῖοι. Τότε, ὁ Κολοκοτρώνης συνέλαβε τήν ἰδέα νά κατασκευαστεῖ περιφερειακή τάφρος γύρω ἀπό τήν πόλι γιά νά δυσκολέψει ἀκόμη περισσότερο τή ζωή τῶν πολιορκημένων. Ἡ τάφρος κατεσκευάσθη ταχύτατα ἀπό τοὺς χωρικούς καί ἡ ὅλη τοποθεσία ὀνομάστηκε Γράνα. Γύρω καί πίσω ἀπό αὐτήν ἐτοποθετήθησαν τά τέσσερα Ἑλληνικά σώματα, μέ ἐπικεφαλῆς τοὺς Κολοκοτρώνη, Μαυρομιχάλη, Γιατρᾶκο καί Ἀναγνωσταρᾶ. Οἱ ἐπαναστάτες εἶχαν στή διαθεσὴν τοὺς ἑνα παμπάλαιο κανόνι καί οἱ πολιορκούμενοι 30

κανόνια.

Τὴν 23ῃ Σεπτεμβρίου 1821, ἡμέρα Παρασκευή, ἓνας ἀπλός στρατιώτης, ὁ Μανώλης Δούνας ἀπὸ τὸν Πραστό Κυνουριάς, μαζί μέ δύο συντρόφους του ἀναρριχήθηκε στά τείχη τῆς πόλεως πού ἔφθαναν τά 5,5 μέτρα ὕψος καί εἰσῆλθε στήν Τρίπολι, ἐκμεταλλεζόμενος τή γνωριμία του μέ τόν φύλακα τοῦ προμαχῶνος. Ἀφοῦ τόν ἐξουδετέρωσε, ἄνοιξε τήν πύλη τοῦ Μυστρά καί οἱ Ἕλληνες ἐπαναστάτες εἰσέβαλαν στήν πόλι. Οἱ κάτοικοί της ἀντιστάθηκαν, χωρίς ἐπιτυχία, ἐπὶ δίωρο. Ἐπηρεολοῦθησε ἄγρια σφαγή τοῦ πληθυσμοῦ. Μάταια οἱ ὀπλαρχηγοί προσπαθοῦσαν νά συγκρατήσουν τοὺς μαινομένους ἐπαναστάτες. Ἡ ἐκδικητικὴ μανία τῶν ἐπαναστατῶν ἐκδηλώθηκε ὄχι μόνο σέ βάρος τῶν Τούρκων, ἀλλά καί τῶν Ἑβραίων πού εἶχαν ἐχθρική στάσι ἐναντι τῆς Ἐπαναστάσεως, εἶχαν λάβει τό μέρος τῶν Τούρκων καί ὑποκινοῦσαν τοὺς Τούρκους νά φέρονται μέ ἀπάνθρωπο τρόπο κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Γι' αὐτό εἶχαν χαρακτηριστεῖ ὡς τουρκολάτρες, ὅπως ἀναφέρει ὁ πρόκριτος Σωτήρης Κούγιας. Ἀντιθέτως, οἱ Ἀλβανοὶ ταῆς Τριπολιτσᾶς ἀπεχώρησαν συντεταγμένως μέ τή συνοδεία καί ὑπὸ τήν προστασία Ἑλλήνων μαχητῶν, καθὼς εἶχαν ἔλθει σέ συμφωνία μέ τόν ἴδιο

τόν Κολοκοτρώνη.

Ἡ Ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς ἀπετέλεσε σταθμὸ γιὰ τήν ἐδραίωσι καί τήν ἐξέλιξι τῆς Ἐπαναστάσεως καί τῆς Ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος μας.

Παραθέτουμε τόν πανηγυρικό τῆς Ἐπετείου, ὑπὸ τοῦ κ. Πραχαλιᾶ Γεωργίου:

«Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,

Σεβασμιώτατε Δεσπότη τῆς Τριπολιτσᾶς καί τῆς Τσακωνιάς, κύριε Δήμαρχε τῆς Τριπολιτσᾶς, κύριε Περιφερειάρχᾳ τοῦ Μωριᾶ, κύριε Ἀντιπεριφερειάρχᾳ τῆς ἡρωικῆς Ἀρκαδίας, κύριοι Βουλευτές τοῦ Νομοῦ, Στρατηγέ Φρουραρχε τῆς Τριπολιτσᾶς καί Διοικητά τῶν Ἀρμάτων τοῦ Μωριᾶ, τῆς θρυλικῆς IV Μεραρχίας, κύριε Πρόεδρε τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, κύριοι Δημοτικοὶ καί Περιφερειακοὶ Σύμβουλοι, Ἐκπρόσωποι Ἀρχῶν καί Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐκλεκτοὶ προσκεκλημένοι, ἀγαπητοὶ πατριῶτες,

Μέ κατακλύζει ἓνα αἶσθημα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴ Θεία Πρόνοια, γιατί ἀξιῶνομαι ἐγὼ ὁ ἀσήμαντος νά ἐκφωνήσω τόν πανηγυρικό γιὰ τήν Ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς, στὸν πάνσεπτο καί θεῖο αὐτό χώρο, τό Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ὅπου τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1930 ἐκτέθηκαν σέ λαϊκὸ προσχύνημα τά ὀστά τοῦ Θεοδώρου

Κολοκοτρώνη.

Συμπληρώνονται φέτος 195 χρόνια από την έθνεγερσία και στά χρόνια πού πέρασαν από τότε έχει αναδειχθεί ή σπουδαιότητα του πολεμικού σχεδίου του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη και της Άλωσης της Τριπολιτσάς στην έθνεγερσία του 1821. Άντιθέτως όμως, δέν έχει αναδειχθεί όσο θά έπρεπε ή καθοριστική συμβολή του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη και της Τριπολιτσάς στην έθνική αλλά και στην πολιτική ταυτότητα του νεωτέρου Έλληνισμού. Ίσως τελικά, αυτή νά είναι ή βαθυτέρα αίτια γιά τό γεγονός ότι άρχετοί έπιχειρούν σήμερα νά ισοπεδώσουν συνολικά τό ιστορικό αποτύπωμα της έθνεγερσίας.

Συναισθανόμενος την ιστορι-

κότητα των δύσκολων καιρών πού ζοῦμε αλλά και την ιερότητα του χώρου, υπό τή σκέπη του Ένός Θεού και υπό τό βλέμμα του Μεγάλου Αγίου των γραμμάτων, θά έπιχειρήσω νά αναδείξω γιατί ή Άλωση της Τριπολιτσάς ήταν και παραμένει τό σημαντικότερο ιστορικό γεγονός από την Άλωση της Κωνσταντινούπολης μέχρι σήμερα, καθώς και γιατί ό Θεόδωρος Κολοκοτρώνης είναι ή σημαντικότερη φυσιογνωμία του Νεωτέρου Έλληνισμού από την εποχή του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

Η Άλωση της Τριπολιτσάς, όπως και ολόκληρη ή έθνεγερσία του 1821, έχει ταυτιστεί μέ τό Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, ό όποιος ήταν ό αρχιτέκτονας του στρατηγικού σχεδίου τόσο της Άλωσης όσο και ολόκληρης της Έπανάστασης. Η Έπανάσταση στην Άρκαδία και τό Μωριά δέν ξεκίνησε τό 1821, αλλά ήταν αδιάκοπη από τό έτος 1461 όταν έπεσε ή Καρύταινα της Άρκαδίας, ή τελευταία Βυζαντινή πόλη, όκτω ολόκληρα χρόνια μετά την Άλωση της Κωνσταντινούπολης. Άφηγείται χαρακτηριστικά ό Γέρος γιά την οίκογένειά του «..ώστε άπ' όταν έφάνηκαν εις τά μέρη μας οί Τουρκοί, ποτέ δέν τούς άνεγνώρισαν, άλλ' ήσαν εις αιώνιον πόλεμον». Ταυτόχρονα ό Κολοκοτρώνης τοποθετεί ξεκάθαρα τό πολιτικό και νομικό

καδεστώς τῆς Ὀθωμανικῆς κατοχῆς, ὅσο καί τῇ νομιμοποίησιν τῆς ἀδιάκοπης ἐπαναστατικότη-
τας τῶν Ἑλλήνων: «Ὁ Βασιλεὺς
μας ἐσκοτώθη, καμμία συνθήκη
δέν ἔκαμε».

Ἡ Τριπολιτσά ἦταν τό συνώ-
νυμο τῆς Ὀθωμανικῆς κατοχῆς
στό Μωριά. Πανίσχυρη ἔδρα τοῦ
Μωρᾶ Βαλεσῆ, τοῦ Διοικητῆ τοῦ
Μωριά, μέ τοὺς γενίτσαρους καί
τά τρομερά μπουντρούμια τοῦ
Σεραγιοῦ, ὅπου γίνονταν φρικα-
λέοι βασανισμοί. Στό κέντρο τῆς
πόλης ὑπῆρχε ὁ φοβερός πλά-
τανος τῆς Τριπολιτσᾶς ὅπου οἱ
ἀρχές καί ὁ τουρκικός ὄχλος κρέ-
μαγαν τοὺς ραγιάδες. Στὴν ἀρχή
τῆς πόλης ὑπῆρχε ἡ τρομερή
παλουκόραχη, ὅπου οἱ Τούρκοι
παλούκωναν ζωντανούς ἐκατο-
ντάδες Ἑλληνες καί τοὺς ἄφη-
ναν ἄθαφτους. Ὅλα αὐτὰ εἶχαν
προσδῶσει στὴν πόλιν τό θλιβερό
προσωνύμιο τῆς «ἀθλίας Τριπο-
λιτσᾶς» ὅπως τὴν ἀποκαλοῦσαν
οἱ Ἑλληνες. Τό ὄνειρο λοιπὸν
τῶν σκλαβωμένων ραγιάδων γιὰ
ἐλευθερία, περνοῦσε ὑποχρεωτι-
κά ἀπὸ τὴν προκρούστια κλίνη
τῆς Ὀθωμανικῆς παντοδυναμίας
στὴν Τριπολιτσά.

Αὐτό ἀκριβῶς τό ὄνειρο με-
τέτρεψε σέ στρατηγική σκέ-
ψη ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.
Μία στρατηγική σκέψη πού συ-
νέδεε εὐθὲως τὴν ἀπελευθέρω-
ση ὁλόκληρης τῆς Ἑλλάδας μέ
τὴν Ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς. Ὁ

Κολοκοτρώνης εἶχε κατανοήσει
τὴν ἔννοια τοῦ στρατηγικοῦ βά-
θους τοῦ Μωριᾶ γιὰ ὁλόκληρη
τὴν Ἐπανάσταση καί ἤξερε ὅτι
ἂν πάρει τό κέντρο βάρους τοῦ
Μωριᾶ, τὴν Τριπολιτσά, τότε ὁ
Μωριάς θὰ ἀπελευθερωθεῖ ἀμέ-
σως. Ἔτσι ἀπὸ τό λιμένα τῆς
Πάτρας θὰ μπορούσε νά προ-
βάλλει τὴν ἰσχύ τοῦ στρατη-
γικοῦ βάθους τοῦ Μωριᾶ στὴν
ἀνατολική Ρούμελη καί Ἡπει-
ρο, ὑποστηρίζοντας τό Μεσολό-
γι καί τό Σούλι, καθὼς καί στὴ
δυτική Ρούμελη ὑποστηρίζο-
ντας τὰ κέντρα καί τοὺς λιμένες
τῆς Ἀττικο-Βοιωτίας. Παράλλη-
λα, γνωρίζε πολὺ καλά τί σημαί-
νουν οἱ λιμένες τῆς Πάτρας καί
τοῦ Κατακόλου γιὰ τίς ἐξωτερι-
κές σχέσεις τῆς χώρας, ἀφοῦ εἶχε
ζήσει χρόνια στὴ Ζάκυνθο.

Κι ἐνῶ τό στρατηγικὸ σχέ-
διο τοῦ Κολοκοτρώνη ἐγκρίθηκε
ἀπὸ τὸν Καποδίστρια στὴν Κέρ-
κυρα τὸν Αὐγούστο τοῦ 1820,
δέν μπορούσε νά γίνει ἀποδε-
κτό ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς Μω-
ραῖτες. Πάλεψε πολὺ ὁ Γέρος
γιὰ νά ἐπιβάλλει τό σχέδιό του
καί χρειάστηκε νά περάσει ἀπὸ
τὴν προσωπική του Γεσθημα-
νή, ὅταν λύγισε κλαίγοντας
στὴν ἐκκλησία τῆς Παναγίας
στό Χρυσοβίτσι. Τό σημαντικώ-
τερο ὅμως ἦταν ὅτι ἡ ἐπιβολὴ
τοῦ σχεδίου τοῦ Κολοκοτρώνη
καί οἱ ἀρχικὲς ἐπιτυχίες του
σέ Βαλτέτσι, Βέργενα καί Δολια-

νά, προκαλέσαν άλυσιδωτές πολιτικές έξελίξεις, όδηγώντας στό σχηματισμό πολιτικής διοίκησης, άρχετούς μήνες πρίν τήν Άλωση τής Τριπολιτσάς. Τά άλυσιδωτά γεγονότα αύτής τής έξελικτικής πολιτικής διαδικασίας, στό Πάπαρη, στό Χρυσοβίτσι, στίς Καλτεζές καί στά Τρίκορφα, όδήγησαν στό σχηματισμό τής Πελοποννησιακής Γερουσίας, ή όποία παρά τήν άρχική μονομέρεια στή συγκρότησή της άπό τούς προκρίτους τής Πελοποννήσου, έντούτοις άποτελεϊ τήν πρώτη πολιτειακή άνασύσταση τοῦ Έλληνισμού άπό τήν έποχή τής Άλωσης τής Κωνσταντινούπολης τό 1453.

Η όλοκληρωμένη διεύθυνση τοῦ άγώνα κατέστησε βέβαιη τήν πτώση τής Τριπολιτσάς, ή όποία έπήλθε μέ συντριπτικό τρόπο. Άμέσως μετά όμως, άνεδείχθησαν όλα εκείνα τά προβλήματα τής πολιτικής ταυτοτήτας τοῦ μελλοντικού έλευθέρου Κράτους. Είναι τά προβλήματα εκείνα πού όδήγησαν στους έμφυλίους πολέμους καί στήν άνακοπή τής θυελλώδους όρμής τής Έπανάστασης. Είναι τά προβλήματα εκείνα πού προκαλέσαν τήν επέμβαση τών Μεγάλων Δυνάμεων στό Ναβαρίνο καί όδήγησαν στή δολοφονία τοῦ Καποδίστρια. Τά προβλήματα εκείνα πού έπέφεραν τή Βαυαρική Βασιλεία στή

χώρα, τή Βαυαρική άκρίδα όπως τήν άποκαλοῦσε ό άπλός λαός τοῦ Μωριά.

Ο λαός τοῦ Μωριά ήταν οί ρακένδυτοι καί πένητες χωρικοί πού άψήφησαν τό ντόπιο άρχοντολόι καί άνακήρυξαν άρχιστράτηγο τόν Κολοκοτρώνη στό Χρυσοβίτσι, αύτοί πού νίκησαν στό Βαλτέτσι, στά Βέρβαινα καί στά Δολιανά, αύτοί πού πήραν τήν Τριπολιτσά, αύτοί πού άκούδθησαν τόν Κολοκοτρώνη στίς μεγάλες νίκες στό Σαραβάλι καί στό Γηροκομείο Πατρών, αύτοί πού στάδθηκαν στό πλευρό τοῦ Γέρου όταν τόν έγκατέλειψαν όλοι στά Δερβενάκια. Καί όταν ή κυβέρνηση τών άκάπνων προεστών καί τών ραδιούργων Φαναριωτών μέ τά διαβόητα δάνεια τής Άγγλίας στρατολόγησαν όλες τίς φυλές τοῦ Ίσραήλ έναντίον τοῦ Κολοκοτρώνη, σέ αύτόν τόν λαό καί στήν Τριπολιτσά ξέσπασε τό μένος τών έμφυλίων πολέμων. Άλλά όταν τό Φεβρουάριο τοῦ 1825 ό φοβερός Ίμπραήμ πάτησε στό Μωριά, αύτός ό λαός στάδθηκε πάλι μέ τόν Κολοκοτρώνη στήν Τραμπάλα, στά Τρίκορφα καί στό διάσελο τής Άλωνίσταινας. Όταν ή Έπανάσταση ψυχορραγοῦσε, αύτός ό λαός έστηνε τίς φοβερές χωσιές, τίς ένέδρες, στόν Ίμπραήμ. Μέχρι τή ναυμαχία τοῦ Ναβαρίνου, άπό αύτό τό λαό άκούγονταν στά βουνά τοῦ

Μωριᾶ ἡ ἀντάρα τῆς μάχης καί ἡ κλαγγή τῶν ὅπλων. Ὄταν ὁ Ὑμνραῆμ ἀναγκάστηκε νά ἐγκαταλείψει τό Μωριᾶ, μόνο τήν Τριπολιτσά ἰσοπέδωσε μέ φρικαλέο τρόπο.

Ἡ Ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς τό 1821 εἶναι τόσο σημαντική γιά τήν ἐθνική μας ὑπόσταση, ὥστε στόν «Ὑμνο εἰς τήν Ἐλευθερίαν», τόν Ἐθνικό μας Ὑμνο, ὁ Διονύσιος Σολωμός τῆς ἀφιερώνει ὁλόκληρη τήν 3ῃ ἐνότητα ἀπό τίς 7 συνολικά ἐνότητες τοῦ Ὑμνου. Αὐτή ἀκριβῶς ἡ ἐθνική κληρονομιά εἶναι πού ὁδήγησε τούς Ἀρχάδες νά εἶναι πάντα πρωτοπόροι στούς ἐθνικούς ἀγῶνες, πάντα πρόμαχοι τοῦ ἔθνους καί τῆς πατρίδας. Ἀπό τή συμμετοχή στή μεγάλη ἐξέγερση τῆς Κρήτης τό 1866, μέχρι τό Μακεδονικό Ἀγῶνα. Ἀπό τούς Βαλκανικούς Πολέμους μέ τή θρυλική IV Μεραρχία τῆς Τρίπολης πού ἐκπόρθησε τά στενά τοῦ Σαρανταπόρου, μέχρι τόν ἡρωικό θάνατο στά Στενά τῆς Κρέσνας τοῦ Ταγματάρχη Γεωργίου Κολοκοτρώνη, ἐγγονοῦ τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη. Ἀπό τή θυελλώδη προέλαση τῆς IV Μεραρχίας στά σημερινά Σκόπια στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, μέχρι τή Μικρασιατική ἐκστρατεία, ὅπου ἡ IV Μεραρχία ὑπερασπίστηκε τήν ἐξέχουσα τοῦ Ἀφιδν Καραχισάρ καί ἔπασσε μέχρις ἐνός γιά νά ἐξασφαλίσει

τήν ὀπισθοχώρηση τῆς Στρατιᾶς Μικρᾶς Ἀσίας.

Γι' αὐτό καί ὅταν τό 1930 ἡ χώρα προσπαθοῦσε νά ἐπουλώσει τίς πληγές της ἀπό τούς Βαλκανικούς Πολέμους καί τή Μικρασιατική ἐκστρατεία, ἀποφασίστηκε ὁ ἐορτασμός τῶν 100 χρόνων ἀπό τήν ἐθνεγερσία μέ τήν ἀνέγερση τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτη στή βάση τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων στήν Ἀθήνα. Ὁ Ἀγνώστος Στρατιώτης ἀποτελεῖ τό νοερό θεμέλιο καί τόν ἀκοίμητο φρουρό τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καθῶς στηρίζει ἀλλά καί προστατεύει τή Βουλή τῶν Ἑλλήνων καί τό Προεδρικό Μέγαρο, πού ἐσκεμμένα ἔχει χτιστεῖ πίσω ἀπό τό κτίριο τῆς Βουλῆς, γιατί ἐκεῖ βρίσκεται ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ὡς ρυθμιστής τοῦ Πολιτεύματος. Ὅλα αὐτά φυλάσσονται ἀπό δύο Εὐζῶνες, πού συμβολίζουν τήν Παλιγγενεσία τοῦ 1821, ἡ ὁποία ξεκίνησε ἀπό τήν Ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς. Γι' αὐτό μαζί μέ τήν ἀνέγερση τοῦ μνημείου ἀποφασίστηκε ἡ ἀνακομιδή τῶν λειψάνων τοῦ Κολοκοτρώνη, ἡ μεταφορά τους στήν Τρίπολη καί ἡ τοποθέτησή τους στή βάση τοῦ ἀνδριάντα τοῦ Κολοκοτρώνη, ἐκεῖ ἀκριβῶς πού βρίσκονταν τό Σαράι τοῦ Πασᾶ τῆς Τριπολιτσᾶς. Τό νοερό αὐτό σύμπλεγμα ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε, πού ἐπεκτείνεται ἀπό

τήν Πλατεία τοῦ Ἄρεως στήν Τρίπολη μέχρι τό Μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτη, τή Βουλή τῶν Ἑλλήνων καί τό Προεδρικό Μέγαρο στήν Ἀθήνα, συμβολίζει παντοτινά τόν καθοριστικό ρόλο τῆς Τριπολιτσᾶς στήν ἐθνική καί πολιτική ταυτότητα τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους. Μαρτυρᾷ ὅτι ἡ Τριπολιτσά ἦταν καί παραμένει ὁ ἀκοίμητος πρόμαχος τοῦ ἔθνους ἀλλά καί τοῦ Πολιτεύματος τῆς χώρας.

Ἡ προσφορά ὅμως τῆς Ἀρχαδίας καί τῆς Τριπολιτσᾶς στό μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτη δέν σταμάτησε ἐκεῖ, ἀφοῦ ἀργότερα χαράχτηκαν στά μάρμαρά του οἱ λέξεις «Τεπελένι - Ἰβάν», γιατί στίς μάχες αὐτές τό 1940 ἔπεσαν ὅλοι οἱ λοχαγοί καί τό σύνολο τοῦ 11ου Συντάγματος τῆς Τρίπολης, ἀναγκάζοντας τή δημοτική μούσα νά τούς ἀποθανάτισει μέ τούς στίχους «τῆς Τρίπολης οἱ λοχαγοί καί τοῦ Μωριᾶ οἱ Λεβέντες στό Τεπελένι κείτονται καί στό Ἰβάν κοιμούνται». Μία προσφορά πού συνεχίστηκε στά χρόνια τῆς ναζιστικῆς κατοχῆς, ὅταν ὁ λαός τῆς Τρίπολης καί τῆς Ἀρχαδίας προσέφερε ἑκατόμβες θυμάτων στό βωμό τῆς καθολικῆς καί πανεθνικῆς ἀντίστασης.

Ἡ ἱστορική παρακαταθήκη τοῦ Κολοκοτρώνη ὅμως, ὀδήγησε σέ μία ἀκόμα μεγαλειώδη πράξη στήν Ἀρχαδία, πού δυ-

στυχῶς ἔχει λησμονηθεῖ. Στό Δυρράχι τῆς Ἀρχαδίας ὑπογράφηκε τό 1943 ἡ ἱστορική συμφωνία ἀνάμεσα στόν ΕΛΑΣ καί τόν Ἐθνικό Στρατό, μέ τήν ὁποία διακήρυξαν συστράτευση ἐναντίον τῶν δυνάμεων κατοχῆς καί τῶν ντόπιων συνεργατῶν τους, ὀρίζοντας ἀνωτάτη κοινή διοίκηση ἀνάμεσα στόν ΕΛΑΣ Πελοποννήσου καί τόν Ἐθνικό Στρατό. Ἡ Τρίπολη εἶναι ἡ μοναδική πόλη στήν Ελλάδα πού ἀπελευθερώθηκε ἀπό τούς Γερμανούς κατόπιν συνεννόησης ἀνάμεσα στόν ΕΛΑΣ καί στήν Ἐθνική Κυβέρνηση. Μέ ἐνέργειες τοῦ Παναγιώτη Καννελόπουλου καί τῆ σύμφωνη γνώμη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης, ὁ ΕΛΑΣ εἰσῆλθε στήν Τρίπολη στίς 29 Σεπτεμβρίου 1944 καί παρέλασε ἐν' ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης φέροντας τήν Ἑλληνική σημαία, προκαλώντας παραλήρημα ἐθνικῆς ὁμοψυχίας στόν πληθυσμό. Ἐχει τεράστια σημασία γιά τήν πολιτική ἱστορία τῆς χώρας ἡ συμφωνία τοῦ Δυρραχίου, γιατί ἡ ὑλοποίησή της θά ἀπέτρεπε τόν ὀλέθριο ἐμφύλιο πόλεμο τοῦ 1946-49. Δυστυχῶς, ἀκραῖοι ἄνθρωποι, ἔνθεν – κακεῖθεν, καταδολίευσαν τή συμφωνία τοῦ Δυρραχίου καί ὀδήγησαν τό Μωριᾶ στόν ὀλέθριο ἐμφύλιο πόλεμο.

Ἀλλά καί ὅταν ξέσπασε ὁ ἀδελφοκτόνος ἐμφύλιος πόλε-

μος, ἡ τραγουδίστρια τῆς Νίκης, ἡ Σοφία Βέμπω θέλησε νά συμφιλιώσει τούς διχασμένους Ἕλληνες θυμίζοντας τό παντοτινό σύμβολο τῆς ἐθνικῆς ἐνότη-
τας καί τραγουδῆσε τό 1947 τό τραγούδι μέ τίτλο «Ο Γέρος τοῦ Μωριά», λέγοντας «Τώρα πού αἷμα ἀδερφικό τό χῶμα ἰδρώνει, καί ἡ Ἑλλάδα πνίγει τήν Ἑλλάδα στά βουνά, σήκω ἀπό τόν τάφο Θεοδωρή Κολοκοτρώνη, κι ἀδέλφια κάνε ὅλους τούς Ἕλληνες ξανά».

Σήμερα, 195 χρόνια μετά τήν Ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς, τό ἐθνικό καί πολιτικό της μήνυμα παραμένει φωτεινό καί ἡχηρότατο, ὅσο καί ἂν προσπαθοῦν ὀρισμένοι νεόκοποι ἀναθεωρητές τῆς ἱστορίας νά τό παραχαράξουν. Ἡ Ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς δέν ἀποτέλεσε ἀπλῶς τή βάση γιά τήν Παλιγγενεσία, ἀλλά καθόρισε καί τήν πολιτική ταυτότητα τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ. Ἡ πολιτειακή ἀνασύσταση τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους στήν Ἀρχαδία, δέν ἔγινε ἀπλῶς γιά τήν πολιορκία τῆς Τριπολιτσᾶς, ἀλλά ἔγινε ἐν' ὀνόματι τοῦ Γένους, δηλαδή στό ὄνομα τῆς κοινῆς ἐθνικῆς καταγωγῆς καί ταυτοτήτας, τῆς κοινῆς γλώσσας καί θρησκείας. Καί ὅπως ἀναγράφουν οἱ πολιτικές πράξεις τοῦ Χρυσοβιτισίου καί τῶν Καλτεζῶν, αὐτά ἔγιναν τό α' ἔτος τῆς ἐλευθερίας, δηλαδή ἀναγνώ-

ρίζαν ὅτι μετά τήν κατάλυση τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, ἐδῶ στήν Ἀρχαδία γίνονταν ἡ πρώτη ἀνασύσταση ἐλευθερῆς κρατικῆς διοίκησης τοῦ Γένους. Καί μετροῦσαν ξανά τήν ἀπαρχή τοῦ χρόνου ἀπό τήν ἀπαρχή τῆς ἐλευθερίας τους.

Σέ αὐτό ἀκριβῶς τό σημεῖο ὀφείλεται καί ἡ ἔννοια τῆς Ἄλωσης ἀντί τῆς ἀπελευθέρωσης. Οἱ μόνες πόλεις γιά τίς ὁποῖες ὁ Ἑλληνισμός χρησιμοποιεῖ τόν ὄρο τῆς Ἄλωσης εἶναι γιά τήν Κωνσταντινούπολη καί γιά τήν Τριπολιτσά. Τό 1453 ἀλώθηκε ἡ Βυζαντινὴ Κωνσταντινούπολη ἀπό τούς Ὀθωμανούς, ἐνῶ τό 1821 ἀλώθηκε ἡ Ὀθωμανική ἀθλία Τριπολιτσά ἀπό τούς ἐπαναστατημένους Ἕλληνες. Τό 1453 στήν Κωνσταντινούπολη καταλύθηκε ἡ κρατική ὑπόσταση τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐνῶ τό 1821 στήν Τριπολιτσά καταλύθηκε ἡ κρατική ὑπόσταση τῶν Ὀθωμανῶν καί ἀναβίωσε ξανά ἡ κρατική ὑπόσταση τοῦ Γένους. Τό 1453 στήν Κωνσταντινούπολη εἴχαμε ἐνταφιασμό τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τό 1821 στήν Τριπολιτσά εἴχαμε ἐθνεγερσία. Ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος συμβολίζει τό ἔνδοξο τέλος καί ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης τήν ἔνδοξη Παλιγγενεσία. Γι' αὐτό ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης εἶναι ἡ μεγαλύτερη φυσιογνωμία τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ μετά τήν

ἐποχή τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Σέ ὅλους ὅσοι ἐπιχειροῦν σήμερα νά νοθεύσουν τήν ἐθνική ὑπόσταση τῆς Ἐπανάστασης καί νά τήν ἐμφανίσουν ὡς δῆθεν ταξική ἐπανάσταση καί ἀπότοκο τῶν διαφόρων ἐπαναστάσεων τῆς Εὐρώπης, τούς ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος ὁ Κολοκοτρώνης «Ἡ ἐπανάσταση ἡ ἐδική μας δέν ὁμοιάζει μέ καμμίαν ἀπ' ὅσες γίνονται τήν σήμερον εἰς τήν Εὐρώπην. Τῆς Εὐρώπης οἱ ἐπαναστάσεις εἶναι ἐναντίον τῶν διοικήσεων των, εἶναι ἐμφύλιος πόλεμος. Ὁ ἐδικός μας πόλεμος ἦταν ὁ πλέον δίκαιος, ἦταν ἔθνος μέ ἄλλο ἔθνος».

Σήμερα, ἔχουμε καθήκον νά σταματήσουμε νά ἀποκρύπτουμε τήν ἱστορική ἀλήθεια, νά πάψουμε τά ψέματα καί τίς μισές ἀλήθειες. Νά ἀντικρύσουμε κατὰματα ὅλα ἐκεῖνα τά προβλήματα πού ἔμειναν ἄλυτα ἀπό τήν Ἀλωση τῆς Τριπολιτσᾶς καί κατατρύχουν τή χώρα. Νά ἐξηγήσουμε δημόσια γιατί καί ἀπό πότε ἡ Πελοπόννησος εἶναι διameλισμένη σέ τρία μέρη, γιατί ἀπό τήν Περιφέρεια Πελοποννήσου ἔχει ἀφαιρεθεῖ ἡ Ἀχαΐα, ἡ Ἡλεία, ἡ Τροιζηνία καί τά νησιά τοῦ Ἀργολικοῦ Κόλπου. Νά σπάσουμε τήν ἔνοχη σιωπή γιά τήν ἱστορική ἀδικία πού ὑφίσταται ὁ Μωριάς ἐπὶ 184 χρόνια καί ἔχει τίς ρίζες τῆς στούς ἐμφυλίους πολέμους κατὰ τήν

ἐθνεγερσία. Νά ποῦμε τήν ἀλήθεια ὅτι ὅποιος διοικεῖ ὁλόκληρο τό Μωριά, εἶναι πανίσχυρος πολιτικά. Καί αὐτό εἶναι κάτι πού τό διαχρονικό κατεστημένο τῆς χώρας δεέ ἤθελε ποτέ νά ἐπιτρέψει. Ὅπως ἡ τότε κυβέρνησις δέν ἄφησε τόν Κολοκοτρώνη νά πάρει τήν Πάτρα, ὅπως τά νησιά τοῦ Ἀργολικοῦ Κόλπου ἔγιναν ἡ ἔδρα τῆς ἀντικαποδιστριακῆς φατρίας, ἔτσι καί σήμερα ὁ Μωριάς παραμένει τριχοτομημένος, ἀδυνατώντας νά διαδραματίσει τόν γεωπολιτικό του ρόλο ὡς πολλαπλασιαστής ἰσχύος καί πλούτου τῆς χώρας. Ἀλλά ὅποτε ὁ Μωριάς ἦταν διοικητικά ἐνωμένος, στήριξε αὐτοκρατορίες. Ἀντιθέτως, στά 184 χρόνια πού ὁ Μωριάς εἶναι τριχοτομημένος, ἡ χώρα ἔχει πτωχεύσει οὐκ ὀλίγες φορές.

Ἡ ἀποκατάσταση αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας εἶναι ἀπαιτήσιμη τῆς ἱστορικῆς δικαιοσύνης, καθὼς θά κλείσει ὀριστικά καί ἀμετάκλητα τίς πληγές πού ἀνοιξαν οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι κατὰ τή διάρκεια τῆς Ἐπανάστασης καί πού δυστυχῶς ὑπάρχουν μέχρι σήμερα. Καί θά ἦταν δείγμα τῆς Θείας Προνοίας ἐάν αὐτό ἐπιτυχάνονταν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος κύριε Πρόεδρε. Εἶδε, ὅτι δέν κατάφερε ὁ Κολοκοτρώνης καί ὁ Καποδίστριας, νά τό ἐπιτύχει ὁ σημερινός Μωραΐτης Ἀνώτατος Πολιτειακός

Ἄρχοντας τῆς χώρας.

Σέ πέντε χρόνια ἀπό τώρα θά συμπληρωθοῦν 200 χρόνια ἀπό τήν Παλιγγενεσία τοῦ 1821. Εἶναι μία χρονιά πού θά ὑποστοῦμε ὅλοι μας τήν ἀξιολόγηση τῆς ἱστορίας καί θά πρέπει νά ἀποδείξουμε στόν ἱστορικό τοῦ μέλλοντος ὅτι εἴμαστε ἀντάξιοι τοῦ Παλαιολόγου καί τοῦ Κολοκοτρώνη. Θά πρέπει νά ἀποδείξουμε ὅτι ἡ καρδιά τοῦ Γένους χτυπᾷ πάντα δυνατά σέ τοῦτα τά χῶματα, ὅτι αὐτός ὁ λαός μέσα ἀπό φτώχεια καί σκληρές συνθῆκες διαβίωσης, διακρίνεται πάντα στήν ἐργασία του, στίς ἐπιστῆμες, στίς τέχνες, στήν ἐπιχειρημα-

τικότητα, στήν ἱερωσύνη, στήν πολιτική. Νά ἀποδείξουμε ὅτι ἡ Ἀρχαδία καί ἡ Τριπολιτσά δέν ἀνέδειξαν τυχαῖα Νεομάρτυρες Ἁγίους, τρεῖς Οἰκουμενικούς Πατριάρχες, ἀμέτρητους Μητροπολίτες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἔξι Πρωθυπουργούς, πέντε Προέδρους τοῦ Κοινοβουλίου, ἀμετρήτους Ὑπουργούς καί Βουλευτές, στρατιές ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν, Δικαστικῶν, Ἐπιστημόνων, Ἀκαδημαϊκῶν, ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καί τῶν τεχνῶν. Νά ἀποδείξουμε ὅτι ἡ Ἀρχαδία καί ἡ Τριπολιτσά δέν ἀποτελοῦν τυχαῖα τόν ἀκρογωνιαῖο λίθο τοῦ Μνημεί-

ου του Άγνωστου Στρατιώτη και του Έθνικού Κοινοβουλίου στην Αθήνα.

Νά αποδείξουμε ότι δεν ήταν τυχαίο που οι θεμελιωτές των συγχρόνων πολιτικών ρευμάτων στην Ελλάδα ήταν όλοι τους Αρχάδες, από τον ιδρυτή της κεντροδεξιᾶς παράταξης, τό συντηρητικό Πρωθυπουργό Θεόδωρο Δελληγιάννη, τόν ιδρυτή της σοσιαλιστικῆς παράταξης, τό διανοητή Πρωθυπουργό Ἀλέξανδρο Παπαναστασίου, τόν ἐθνικοκεντρικό Γενικό Γραμματέα του ΚΚΕ τήν περίοδο τῆς κατοχῆς, τόν «κόκκινο δάσκαλο» Νίκο Πλουμπίδη, μέχρι τόν ὁραματιστή τῆς Ἀριστερᾶς, τό μάρτυρα τῆς Δημοκρατίας Γρηγόρη Λαμπράκη. Ὅτι δέν εἶναι τυχαίο που ἡ Ἀρχαδία εἶναι ὁ μοναδικός Νομός τῆς Ελλάδας που ἔχει αὐτοτελεῖς Συλλόγους Ἀρχάδων στή διασπορά, ὅταν ὅλα τά ὑπολοιπα γεωγραφικά διαμερίσματα τῆς χώρας ἐκπροσωποῦνται συγκεντρωτικά. Νά αποδείξουμε σέ ὅλους ὅτι τούς Ἀρχάδες δέν

μᾶς ἀποκαλοῦν «Προσέληνους» ἀπλῶς γιατί γεννηθήκαμε σέ αὐτά τά χῶματα πρίν τήν ἐμφάνιση τῆς Σελήνης, ἀλλά γιατί θά συνεχίσουμε νά ὑπάρχουμε καί νά διακονοῦμε τόν Ἑλληνισμό μέχρι τό φῶς του ἡλίου νά μὴν ὑπάρχει πιά.

Καί τότε, ὅταν ἐμεῖς, σήμερα, θά ἔχουμε ἀποδείξει στόν ἱστορικό του μέλλοντος τήν ἀξία μας, νά εἴστε σίγουροι ὅτι στά ἐπόμενα 195 χρόνια ἀπό τώρα, ὅταν κανεῖς ἀπό ἐμᾶς δέν θά ζεῖ, ἡ χώρα μας θά εἶναι τόσο μεγάλη καί τόσο ἰσχυρή, που οἱ μελλούμενες τῶν Ἑλλήνων γενιές θά γιορτάσουν πάλι ἐδῶ τήν Ἀλωση τῆς Τριπολιτσᾶς καί τήν Παλιγγενεσία, παρουσία του Ἀνωτάτου Πολιτειακοῦ Ἀρχοντος, ἀλλά στή Δοξολογία που θά γίνει τότε στή Μητρόπολη τῆς Τριπολιτσᾶς δέν θά χοροστατεῖ μόνος του ὁ Δεσπότης τῆς Τριπολιτσᾶς, ἀλλά θά συλλειτουργεῖ μαζί μέ τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη τῆς Κωνσταντινούπολης!!!».

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΑΣΤΡΟΥΣ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

Τὴν Κυριακὴ 30ῃ Ὀκτωβρίου 2016, μέσα σέ κλίμα θρησκευτικῆς κατανύξεως καί μέ τήν παρουσία πλήθους Ἱερῶν καί εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ἔλαβε χώρα ἡ τελετὴ τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου τοῦ Ἀστρους Κυνουρίας, ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ.

Τό ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου, πραγματοποιήθηκε ἡ τελετὴ τῆς ἐναποθέσεως τῶν Ἱερῶν Λειψάνων καί ἀμέσως μετὰ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ. Τό πρωί τῆς Κυριακῆς, ἐτελέσθη ὁ Ὅρθρος, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἱερῶν Ἐγκαινίων καί ἡ πρώτη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στόν ἐγκαινιασθέντα Ναό, προεξάρχωντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ὁ ὁποῖος ἐπεξηγοῦσε βῆμα πρὸς βῆμα κάθε σημαντικὸ σημεῖο τῆς τελετῆς τῶν Ἱερῶν Ἐγκαινίων καί τόν συμβολισμό τῶν διαδραματισθέντων γεγονότων.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας εὐχαρίστησε καί ἐπαίνεσε ὅλους ὅσους ἐκοπίασαν καί συνήργησαν στήν ἀνοικοδόμησι τοῦ περικαλεστάτου Ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου

Παύλου, ἀπονέμοντας Δίπλωμα τιμῆς στὰ Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνεγέρσεως καί τοὺς κοπιάσαντας πρὸς τοῦτο. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἀκολουθίας, ὁ Σεβασμιώτατος ἐμοίρασε σέ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους, ὡς εὐλογία, τεμάχιο ἀπὸ τὸ σάβανο, τὸ ὁποῖο φοροῦσε κατὰ τὴν ὥρα τῶν Ἐγκαινίων, ἐμποτισμένο μέ κηρομαστίχη.

Ἡ Ἐνορία τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου τοῦ Ἀστρους Κυνουρίας δέν ἔχει μακρὰ ἱστορικὴ διαδρομὴ. Τὴν ἰδρυσι τῆς ἐνορίας ἐπέβαλε ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ἀστρους. Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν ἀπὸ ἓναν Ἐνοριακὸ Ἱερό Ναό, αὐτόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, δέν ἦταν ἀπολύτως ἐφικτὴ, κυρίως λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς ἀποστάσεώς του ἀπὸ τὸ ἀποκαλούμενο Μεσόγειο Ἄστρος.

Ἔτσι, μέ εἰσήγησιν τῶν κατόικων τοῦ Ἀστρους καί μέ τὴν ἔγκρισίν της ἀπὸ τόν ἀοίδιμο Μητροπολίτη Μαντινείας καί Κυνουρίας κυρό Θεόκλητο (ἀρ. ἀποφ. 594/1982), ιδρύθη ἡ νέα Ἐνορία καί ἐδημοσιεύθη ἡ ἰδρυσις της στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ. 111/3-9-1982, τεύχος Α').

Ἀρχικῶς, μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου Ναοῦ, ἡ Ἐνορία ἐστεγά-

σθη στον Ἱερό Ναόν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Λουκοῦς Ἀστρους Κυνουρίας, ἡ ὁποία παρεχώρησε τό Μετόχιόν της στήν νεοσύστατον Ἐνορίαν ἕως ὅτου ἀνεγερθῇ ὁ νέος Ναός.

Δύο ἔτη μετά τήν σύστασιν τῆς Ἐνορίας, μέ τήν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 4/1984 Πρᾶξιν τοῦ τότε Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Ἀστρους, παρεχωρήθη δωρεάν οἰκόπεδο, προερχόμενον καί πάλιν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λουκοῦς, ὅπου ἀνηγέρθη ὁ σημερινός Ναός τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιον τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Παύλου, διά Πράξεως αὐτοῦ, ἀνέδρασε στούς Γεώργιο Δαλιάνη, Πολιτικό Μηχανικό, καί

Χαράλαμπο Μίχο, Ἀρχιτέκτονα, τήν ἐκπόνησιν τῶν ἀπαραιτήτων μελετῶν (ἀρχιτεκτονική, στατική κ.ἄ.), οἱ ὁποῖες ὑπεβλήθησαν στήν τότε Ὑπηρεσία τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. πρὸς ἔγκρισιν καί ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀδείας. Ἡ ἔγκρισις τῆς ἀδείας ἐκοινοποιήθη ἀπό τήν Ἱερά Μητροπόλιν Μαντινείας καί Κυνουρίας τήν 14/7/1985. Ἐκτοτε, μέ τήν τοποθέτησιν τοῦ θεμελίου λίθου ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Μαντινείας καί Κυνουρίας κυρό Θεόκλητον, τήν 25ην Νοεμβρίου 1984, ἄρχισαν οἱ οἰκοδομικῆς ἐργασίες μέ τή φροντίδα καί ἐπίβλεψιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνεγέρσεως, ἔτσι ὥστε νά φτάσουμε στό σημερινό ἀποτέλεσμα ἑνός ὁλοκληρωμένου Ἐνοριακοῦ Ναοῦ, παραδεδομένου στή λατρείαν τοῦ Θεοῦ καί στή διακονίαν τοῦ Λαοῦ.

Μετάβασις εἰς αἰωνίους μονάς

Ι. Ἱερεὺς Ἀνδρέας Γκόρος

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, τὸ Σάββατον 15ῃ Ὀκτωβρίου 2016, ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Ριζῶν Πρωτοπρεσβύτερος Ἀνδρέας Γκόρος εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν.

Ὁ μακαριστὸς Ἱερεὺς Ἀνδρέας Γκόρος, τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἰωάννας, ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Ρίζες Τεγέας τὴν 6ην Μαΐου 1934 καὶ ὑπῆρξε ἀπόφοιτος τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου Καλαμῶν. Τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1960 ἐνυμφεύθη τὴν Νίκη Γ. Βλάχου, μεθ' ἧς ἀπέκτησαν τέσσαρα τέκνα.

Ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κορινθίας κυροῦ Προκοπίου, Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, Διάκονος τὴν 29ην Ἰουνίου 1964 εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου Κορίνθου καὶ Πρεσβύτερος τὴν 15ην Αὐγούστου 1964 εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἐλώνης. Τὴν 20ην Αὐγούστου 1974 τοῦ ἀνετέθη τὸ ἔργον τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως καὶ ἔλαβεν τὸ ὁφίκιον του Σακελλαρίου τὴν 19ην Ἰανουαρίου 1987 καὶ τὸ ὁφίκι-

ον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου τὴν 20ην Δεκεμβρίου 1987 ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κυροῦ Θεοκλήτου Β'.

Διηκόνησε τὴν διετίαν 1964-1966 ὡς τακτικὸς Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου τοῦ χωρίου Καράτουλα Κυνουρίας καὶ ἀπὸ 21ης Δεκεμβρίου 1966 ὡς τακτικὸς Ἐφημέριος τῆς ἐνορίας τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Ριζῶν Τεγέας ἕως καὶ τὸν Νοέμβριον τοῦ 2015, ὅταν καὶ ἔλαβεν σύνταξιν διὰ λόγους ὑγείας.

Τὴν 14ην Μαρτίου 2004 ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ μέ τό χρυσούν μετάλλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Ἱερέως Ἀνδρέα Γκόρου ἐτελέσθη τήν Κυριακήν 16ην Ὀκτωβρίου καί ὥραν 4ην ἀπογευματινήν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Ριζών ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, περιστοιχισμένου ὑπό πλήθους Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεώς μας καί εὐλαβῶν πιστῶν.

Εἶδε ὁ Ἐξουσιαστής τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου νά κατατάξῃ τόν μακαριστό π. Ἀνδρέα μετά Ἀγίων καί Δικαίων.

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

2. Ἱερεύς Κυριάκος Μουλόπουλος

Το Σάββατο 3 Δεκεμβρίου 2016 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ συνταξιούχος Ἱερεύς Κυριάκος Μουλόπουλος.

Ὁ Ἱερεύς Κυριάκος Μουλόπουλος, τοῦ Κωνσταντίνου καί τῆς Ἀλεξάνδρας, ἐγεννήθη εἰς τό χωρίον Πέλαγος Μαντινείας τήν 28ην Φεβρουαρίου 1927. Ἦταν ἀπόφοιτος τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Τήν 27ην Ἀπριλίου 1969 ἐνυμφεύθη τήν Μαγδαληνή Γκαβογιάννη μεθ' ἧς ἀπέκτησαν τρία τέκνα.

Ἐχειροτονήθη ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κυροῦ Θεοκλήτου Β' Διάκονος τήν 19ην Δεκεμβρίου 1970 εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως καί Πρεσβύτερος τήν ἐπομένην ἡμέραν εἰς τόν αὐτόν Ἱερόν Ναόν. Ἐλαβεν τήν πνευματικήν πατρότητα τήν 4ην Μαρτίου 1984 καί τό ὀφφίκιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου τήν 15ην Δεκεμβρίου 1995. Διηκόνησε ὡς τακτικός ἐφημέριος τῆς ἐνορίας Πελάγους Μαντινείας ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς χειροτονίας του ἕως τῆς 31ης Ἰουλίου 1985 ὅτε μετετέθη εἰς τήν ἐνορίαν Ἁγίου Κωνσταντίνου – Ματζαγραῖ Μα-ντινείας. Συνταξιοδοτήθη τήν 1ην Σεπτεμβρίου 2005. Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Α

 Σάββατο 1η Ὀκτωβρίου, Ἑορτή τῆς Παναγίας Γοργοπηκούου. Μία ἀπό τίς πολλές ἐπωνυμίες πού ὁ πιστός Λαός ἔχει ἀποδώσει στήν Παναγία μας εἶναι καί αὕτη τῆς Γοργοὑπήκοου. Ἡ ὁμώνυμος θαυματουργός Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Γοργοὑπηκόου εὐρίσκεται στήν Ἱερά Μονή Δοχειαρίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀπό τό 1646. Ἡ Παναγία ἔλαβε τό ὄνομα Γοργοὑπήκοος διότι ὡς στοργική μητέρα βοηθᾷ καί στηρίζει γρήγορα ὅσους μέ πίστι καταφεύγουν σέ αὐτήν.

Στήν Τρίπολι, κατά τήν ἡμέρα αὕτη, πανηγυρίζει τό Παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας τῆς Γοργοὑπηκόου στό κέντρο τῆς Πόλεως, δίπλα ἀπό τόν Ναό τοῦ Νεομάρτυρος Δημητρίου, ὅπου τό ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, 30η Ὀκτωβρίου 2016, ἐτελέσθη πανηγυρικός Ἑσπερινός καί πληθος πιστῶν συνέρρευσε γιά νά λάβει τήν εὐλογία τῆς Παναγίας μας. Ἀνήμερα τῆς Ἑορτῆς ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καί ἡ Θεία Λειτουργία.

Παράλληλα, μέ λαμπρότητα πανηγύρισε τήν ἑορτή τῆς Παναγίας Γοργοπηκούου ἡ ὁμώνυμος Ἱερά Μονή Νεστάνης τῆς

Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως. Στίς Ἱερές Ἀκολουθίες μετεῖχαν, μαζί μέ τούς πατέρες τῆς Μονῆς, Κληρικοί ἀπό διάφορα μέρη τῆς Μητροπόλεώς μας καί πληθος πιστῶν προσκυνητῶν ἀπό τήν Ἑπαρχία μας καί ἄλλα μέρη.

 Δευτέρα 3η Ὀκτωβρίου, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ὁ ἅγιος Διονύσιος κατήγετο ἀπό τήν Ἀθήνα. Ἀρχικῶς ἦταν εἰδωολάτρης καί μέλος τῆς Βουλῆς τοῦ Ἀρείου Πάγου. Τό κήρυγμα ὁμῶς τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἄγγιξε τήν ψυχή του, μέ ἀποτέλεσμα νά πιστέψει στόν ἀληθινό Θεό. Ἀργότερα διεδέχθη στόν ἐπισκοπικό θρόνο τῶν Ἀθηνῶν τόν Ἅγιο Ἱερόθεο. Ἐπεσκέφθη πολλά μέρη τοῦ Δυτικοῦ κόσμου, ὅπου ἐκήρυξε τόν ἀληθινό Θεό. Στό Παρίσι συνελήφθη καί κατεδικάσθη σέ θάνατο δι' ἀποκεφαλισμοῦ. Μαζί του ἐμαρτύρησαν καί δύο ἐκ τῶν μαθητῶν του, οἱ ὁποῖοι τόν ἀκολουθήσαν στήν περιοδεία του, ὁ Ρουστικός καί ὁ Ἐλευθέριος. Ὁ ἡγεμόνας τῆς περιοχῆς ἔδωσε ἐντολή νά μὴ θάψουν τά Λείψανα τῶν Μαρτύρων, ὁμῶς κάποιοι Χριστιανοί τά περισυνέ-

λεξαν κρυφά καί τά ἐνεταφίασαν μέ τιμές.

Στήν Πόλι μας, ἡ ἀγάπη καί ὁ σεβασμός τῶν Δικαστικῶν Ὑπαλλήλων καί τῶν Δικηγόρων τῆς Τριπόλεως ἀνήγειραν τό Ἱερό Ἐξωκλήσιον τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, στή θέσι «Ἄλσος τῆς Θέμιδος». Ἐκεῖ κάθε ἔτος τελεῖται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Διονυσίου. Ὁ πανηγυρικός Ἐσπερινός ἐτελέσθη τήν Κυριακή 2α Ὀκτωβρίου, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Τριπόλεως πανοσιολογιστάτου Ἀρχιμανδρίτου Βενεδίκτου Καρύδη καί συμμετεχόντων τῶν Ἱερέων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη ὁ Ὅρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία μετ' Ἀρτοκλασίας. Δικαστικοί ὑπάλληλοι, Δικηγόροι, Συμβολαιογράφοι, ὑπάλληλοι τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου τῆς Τριπόλεως καί πλῆθος πιστῶν προσέτρεξαν καί ἔλαβαν τήν χάριν καί τήν εὐλογίαν τοῦ Ἁγίου.

τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος καλωσόρισε τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες τοῦ Κατηχητικοῦ Ἔργου καί τοὺς παρεκάλεσε μέ ἰδιαιτέρα προθυμία καί πύρινο ζῆλο νά διακονήσουν τόν χῶρο τῆς Νεότητος καί νά στηριξοῦν τοὺς νέους νά πάρουν ἐφόδια ζωῆς σέ μιὰ ἐποχή ὅπου δοκιμάζονται οἱ ἀξίες καί οἱ παραδόσεις. Ἀκολούθησε συζήτησις ἀνάμεσα στόν Σεβασμιώτατο καί τοὺς ὑπευθύνους, Κληρικούς καί Λαϊκοὺς, τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου, ὅπου διεθετήθηκαν λεπτομέρειες τῆς κατηχητικῆς δράσεως ἐν ὧσιν τῆς νέας περιόδου τοῦ Κατηχητικοῦ Ἔργου τῆς Μητροπόλεώς μας. Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος εὐχήθηκε σέ ὅλους καλή καί εὐλογημένη Κατηχητική χρονιά καί ὁ θερισμός αὐτῆς τῆς εὐλογημένης ἐργασίας νά εἶναι πολὺς, θεάρεστος καί ἀποδοτικός!

 Σύναξις Κατηχητῶν. Τήν Πέμπτη 13ῃ Ὀκτωβρίου, στίς 5:00 μ.μ. ἔλαβε χώρα στήν Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἐπάνω Χρέπας Τριπόλεως ἡ καθιερωμένη ἐτήσια σύναξις τῶν Κατηχητῶν καί τῶν Στελεχῶν Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας. Ἡ σύναξις ἄρχισε μέ

 Πέμπτη 20ῃ Ὀκτωβρίου 2016, Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου. Τήν Πέμπτη 20ῃ Ὀκτωβρίου, τό Σῶμα Ἑλλήνων Ἀστυνομικῶν Ἀρχαδίας ἐτίμησε τοῦ προστάτου Ἁγίου τους, τήν μνήμην Μεγαλομάρτυρος καί Θαυματουργοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου. Ὁ Ἅγιος, στρατιωτικός κατά τό ἐπάγγελμα, ἐργάστηκε μέ ζῆλο

καί ἀφοσίωσι γιά τήν εἰρήνη καί τήν ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν. Ἡ πίστις του, ἡ γενναιοῦτά του καί ἡ θαρραλέα ἀντίστασίς του κατά τῆς παρανομίας τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ὁ ὅποιος ἐδέλγησε διά τῆς βίας νά καταργήσῃ τήν χριστιανική πίστι, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τήν καθάρεισίν του ἀπό τό στρατιωτικό ἀξίωμα, τόν βασανισμόν του καί τόν μαρτυρικό του θάνατο.

Ὅπως κάθε ἔτος, ἐορτάστηκε κι ἐφέτος μέ κάθε λαμπρότητα ἡ ἐορτή τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου στήν Ἱερά μας Μητροπόλι. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη πανηγυρικός Ἑσπερινός στό ἐξωκκλήσιον τῆς Παναγίας τῆς Φτέρης, τό ὅποιον ἔχει ὑπό τήν προστασία του τό Σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας Ἀρχαδίας. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία μετ' Ἀρτοκλασίας ὑπέρ ὑγιείας καί θείας προστασίας τῶν ἐορταζόντων καί πάντων τῶν μελῶν τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Ἀστυνομικῶν Ἀρχαδίας. Ἀκολουθῶς, ἐτελέσθη Ἐπιμνημόσυνος Δέησις ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ὑπέρ τῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος ἀγωνισαμένων καί πεσόντων Ἑλλήνων Ἀστυνομικῶν, ὑπέρ πάντων ἀνδρῶν τε καί γυναικῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας τῶν ἀδίκως τελειωθέντων ἐν

τῇ ὥρᾳ τοῦ καθήκοντος, ὡς καί ὑπέρ τῶν ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων μελῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας. Στίς Ἱερές Ἀκολουθίες γιά τόν ἐορτασμό τοῦ Ἁγίου, σύσσωμος ἦταν ἡ παρουσία καί ἐν κατανύξει συμμετοχή τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν, καί ὅλων τῶν ποικίλως ὑπηρετούντων καί ἐργαζομένων στό Σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, καθῶς καί τῶν συνταξιούχων τοῦ Σώματος. Ἐπίσης, παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, Φορέων καί Συλλόγων τοῦ Νομοῦ μας, καί πλῆθος πιστοῦ Λαοῦ.

Εὐχόμεθα ἐκ βάθους καρδίας, ὁ Ἅγιος Ἀρτέμιος νά προστατεύει καί νά δυναμώνει τά μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας στό δύσκολο, ἐπίπονο καί ἐπικίνδυνο ἔργο τους.

Κατά τήν ἴδια ἡμέρα ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τόν Ὅσιο Γεράσιμο τόν ἐν νήσῳ τῆς Κεφαλληνίας. Πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου ἐτελέσθη τήν Τετάρτη 19ῃ Ὀκτωβρίου Ἱερά Ἀγρυπνία στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως.

 Κυριακή 23ῃ Ὀκτωβρίου, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Κατά τήν ἡμέρα αὕτῃ πού ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἐπισκόπου τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, περιστοιχούμενος ἀπό Κληρικούς τῆς Μητροπόλεώς μας. Ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι κατὰ κυριολεξίαν τό κατ' ἐξοχήν Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας μας, καί ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου εἶναι ὁ ἀρχαιότερος τύπος Θείας Λειτουργίας, πάνω στόν ὁποῖο βασίστηκαν ὅλοι οἱ μεταγενέστεροι, ὡς τοῦ Βασιλείου καί τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ πιστός Λαός τῆς Τριπόλεως εἶχαν τήν εὐλογία νά παρακολουθήσουν στοιχεῖα τοῦ παλαιοχριστιανικοῦ τρόπου λατρείας τοῦ Θεοῦ.

 23η καί 24η Ὀκτωβρίου, Ἑδελοντική αἰμοδοσία. Ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας καί ὁ Σύλλογος Ἑδελοντῶν Αἰμοδοτῶν τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας «Ἄξιον ἐστίν» διοργάνωσαν ἑδελοντική αἰμοδοσία τήν 23ην καί 24ην Ὀκτωβρίου 2016, ἀπό ὥρας 11ης πρωῒνῆς ἕως 5ης ἀπογευματινῆς, στό Πνευματικόν Κέντρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Τριπόλεως. Ἦταν ἡ 4η κατὰ σειρά ἑδελοντική προσπάθεια αἰμοδοσίας τῆς Μητροπόλεώς μας μέ τήν συνδρομή κινητῆς μονάδος αἰμοληψίας τοῦ Νοσοκομείου Παίδων «Ἡ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ». Πολλοί συμπολίτες μας

ἔσπευσαν καί ἔδωσαν αἷμα γιά τίς ἀνάγκες νοσηλευομένων παιδιῶν τοῦ Νοσοκομείου Παίδων.

 Ἡ Ἐθνική Ἑορτή τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 στήν ἡρωική Τριπολιτσά. Τήν Παρασκευή 28η Ὀκτωβρίου 2016, ἤχησαν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες τῶν Ἐκκλησιῶν μας σέ κάλεσμα ὅλων σέ ἑορτή διπλή, σέ ἑορτή θρησκευτική καί Ἐθνική, μεταφέροντας τό μήνυμα τῆς Ἑορτῆς τῆς Παναγίας μας καί τό μήνυμα τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Μαζί μέ τήν Ἑορτή τῆς ἀγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ Ἑλληνισμός τιμᾷ ὅλους ἐκείνους τοὺς Ἕλληνες στρατιῶτες, οἱ ὁποῖοι, μέ αὐτοθυσία καί ἀγάπη γιά τήν Πατρίδα μας, ἔπεσαν ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος στό Ἀλβανικό Μέτωπο, κατὰ τῆς ἐπελάσεως τοῦ Ἰταλοῦ ἐπιδρομέως Μουσολίνι. Παραλλήλως τιμᾷ καί κάθε ἀπλό πολίτη πού τήν περίοδο ἐκείνη ὕψωσε τό ἀνάστημά του καί ἀγωνίσθηκε ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας καί δέν ἔσκυψε μπροστά στά κελεύσματα τῶν ἀδίκων κατακτητῶν.

Ἐπικέντρο τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς διπλῆς αὐτῆς ἑορτῆς ἦταν ὁ Μητροπολιτικός Ναός τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως. Τό βράδυ τῆς παραμονῆς, Πέμπτη 27η Ὀκτωβρίου, ἐτελέσθη Ἱερά Ἀγρυπνία στό Ἱερό Παρεκκλήσιο τῆς

Παναγίας τῆς Γοργοεπηκόου. Ἀνήμερα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 2010, ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ. Ὁ Σεβασμιώτατος, κατά τήν Ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀνεφέρθη στή σημασία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου γιά τό Ἔθνος μας καί ἐπίσης ἀνεφέρθη ἐκτενῶς στόν ἡρωισμόν τῶν προγόνων μας οἱ ὁποῖοι ἐδυσιάστηκαν γιά νά προσφέρουν τήν ἐλευθερία στίς γενιές πού ἀκολούθησαν. Ἀμέσως μετά τήν Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη Ἱερά Δοξολογία πρὸς τόν Πανάγαθο Θεό καί τήν Παναγία μας καί ἀκολούθως Ἱερό Μνημόσυνον ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ἡρωικῶς πεσόντων ὑπέρ τῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος ἀδελφῶν μας. Ὁ Πανηγυρικός τῆς ἡμέρας ἐκφωνήθηκε ἀπό τόν καθηγητή Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Πρόεδρο τῆς Ἀνωτάτης Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Ἐφένδρων Ἀξιωματικῶν κ. Γρηγόριο Κωσταρά. Στίς ὥς ἄνω Ἱερές Ἀκολουθίες μετεῖχαν Κληρικοί τῆς Μητροπόλεώς μας καί πλῆθος πιστῶν, ἐνῶ παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐκπρόσωποι τῆς Περιφέρειας Πελοποννήσου, τοῦ Δήμου Τριπόλεως καί τῶν πέριξ Δήμων, Ἀξιωματικοί

τοῦ Στρατοῦ καί τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Νομοῦ μας, καθὼς καί ἐκπρόσωποι Διδασκάλων καί διδασκομένων τῶν Σχολείων τῆς Τριπόλεως.

Τήν τέλεσιν τῶν ἑορταστικῶν Ἀκολουθιῶν στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό, ἀκολούθησε Ἐπιμνημόσυνος Δέησις στό Μνημεῖον Ἀρχιερέων καί Προκρίτων στήν Πλατεία Ἀρεῶς, Μαθητική καί Στρατιωτική παρέλασις καί ἡ παρουσίασις παραδοσιακῶν Ἑλληνικῶν χορῶν.

Ἐγκαίνια Ἱεροῦ Ναοῦ. Τήν Κυριακή 30ῃ Ὀκτωβρίου

2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐτέλεσε τήν Ἀκολουθία τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου στό Ἄστρος τῆς Κυνουρίας.

Τό Σάββατο 29ῃ Ὀκτωβρίου καί ὥρα 6:00 μ.μ. ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τῆς ἐναποθέσεως τῶν Ἱερῶν Λειψάνων καί ὁ Μέγας Ἀρχιερατικός Ἐσπερινός. Τήν ἐπομένην, Κυριακή 30ῃ Ὀκτωβρίου, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἡ Τελετή τῶν Ἱερῶν Ἐγκαινίων καί ἡ Θεία Λειτουργία.

Πλῆθος κόσμου παρηκολούθησε τά Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος σέ κάθε σημεῖο τῆς ἰδιαίτερης αὐτῆς Ἀκολουθίας ἐπεξηγοῦσε στούς παρευρισκομένους τήν σημειολογία τῶν τελουμένων.

 **Πέμπτη 3η Νοεμβρίου,
Εορτή τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν
Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.**

Μέ λαμπρότητα ἐορτάστηκε ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου στήν Ἐνορία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἐλαιοχωρίου, Δημοτικοῦ Διαμερισματος τοῦ Δήμου Κορυθίου Ἀρκαδίας. Πλήθος Ἱερῶν ἐκ τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Ἐλαιοχωρίου καί ἐκ τῆς Τριπόλεως παρέστησαν στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Θείας Λειτουργίας. Εὐλαβεῖς ἐνορίτες καί προσκυνητές προσέτρεξαν καί συμμετείχαν στίς Ἱερές Ἀκολουθίες, λαμβάνοντας ἔτσι τήν χάρι τοῦ Ἁγίου.

Ἐπίσης, κατά τήν ἡμέραν αὐτή, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν μνήμη τοῦ Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Καρσλίδη. Τήν Πέμπτη 3η Νοεμβρίου 2016 στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίου Βασιλείου. Τήν Παραμονή τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου ἐτελέσθη στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως Ἱερά Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Γεωργίου Καρσλίδη. Τήν Ἱερά Ἀγρυπνία ἐτέλεσε, μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Χρυσάφογεωργος ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρπενησίου. Ἡ Ἀγρυπνία αὐτή τε-

λεῖται κάθε ἔτος στήν μνήμη τοῦ Ὁσίου ἀπό τά μέλη τῆς Λαογραφικῆς Ἑστίας Τριπόλεως, τῆς ὁποίας ὁ Ἅγιος τελεῖ ἔφορος καί προστάτης.

Ὁ Ὁσίος Γεώργιος (κατά κόσμον Ἀθανάσιος Καρσλίδης) ἐγεννήθη τό 1901 στήν Ἀργυρούπολη τοῦ Πόντου. Ὁρφάνεψε πολύ μικρός καί μεγάλωσε μέ μοναδική παρηγοριά τήν καλή καί εὐσεβῆ γιανιά του πού καί αὐτή ἔφυγε σύντομα ἀπό τή ζωή. Ἀκολουθώντας τόν παππού, πού ἦταν χαλκωματᾶς, ἡ οἰκογένεια μετεκόμισε στό Ἐρζερούμ καί στή συνέχεια στόν Καύκασο. Μετά τόν θάνατο τοῦ παππού του ὁ μικρός Ἀθανάσιος ἔμεινε πλέον μέ τόν ἀδελφό του καί τή νύφη του. Πληγωμένος, ὅμως, ἀπό τήν ἀσχημη καί βίαιη συμπεριφορὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἔφυγε ἀπό κοντά τους μιά χιονισμένη νύχτα. Περιπλανώμενος στήν ἐρημιά, ἀνακαλύφθηκε ἀπό ἕνα καραβάκι καμηλιέρηδων, οἱ ὁποῖοι τόν πῆραν μαζί τους καί, μπαίνοντας στήν Τουρκία, τόν παρέδωσαν σέ ἕνα Τοῦρκο γιά νά τόν κάνει βοσκό του. Ἐκεῖνος, ὅμως, δέν ἦταν μουσουλμάνος, ἀλλά κρυπτοχριστιανός καί συντηροῦσε κρυφά μιά Ἐκκλησία κάτω ἀπό τό σπίτι του. Μία ἡμέρα ὁ Ἀθανάσιος εἶδε τρεῖς ἄντρες νά ψέλνουν τόσο ὠραῖα, ὥστε ἔτρεξε πρὸς τό μέρος τους. Ἐνωσε τόση χαρά καί γαλήνη ἀπό τήν πα-

ρουσία τους, ὥστε ἄφησε τά ζῶα καί προχώρησε μαζί τους. Ξαφνικά ὁμως χάθηκαν. Ἄρχισε τότε νά κλαίει καί, γυρίζοντας στό σπίτι, ἀπεκάλυψε στόν νοικοκύρη τό περιστατικό. Ἐκεῖνος τόν κατέβασε στήν Ἐκκλησία καί τοῦ ἔδειξε τίς εἰκόνες, μήπως καί ἀναγνώρισε ποιοί ἦταν οἱ ἄνδρες πού εἶδε ὁ Ἀθανάσιος. Ἐκεῖνος τούς ἀναγνώρισε στήν εἰκόνα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού βρισκόταν στό Τέμπλο τοῦ μικροῦ Ναοῦ. Κατάλαβε τότε ὁ νοικοκύρης ὅτι τό παιδί αὐτό κρύβει μέσα του χάρη Θεοῦ καί τόν συνόδευσε στήν Τυφλίδα, ὅπου ζοῦσε ἕνας μακρινός θεῖος του, πού ἦταν ἐπίσκοπος, καί ὁ ὁποῖος ἀναγνώρισε τόν μικρό Ἀθανάσιο ἀπό τό πιστοποιητικό γεννήσεώς του (τό μόνο χαρτί πού εἶχε πάρει μαζί του φεύγοντας). Ἔτσι, ὁ Ἀθανάσιος ἔμεινε μαζί μέ τόν ἐπίσκοπο θεῖο του. Τό 1917 ἐκάρη μοναχός στήν Ἱερά Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς (στήν Γεωργία), λαμβάνοντας τό ὄνομα Συμεών, ἐνῶ ὅταν χειροτονήθηκε Ἱερομόναχος ἔλαβε τό ὄνομα Γεώργιος, ὅπως τοῦ εἶχε προείπει ὁ ἅγιος Γεώργιος, πού τόν εἶχε δεῖ καθαλάρη στήν παιδική του ἡλικία. Μετά τήν Ὀκτωβριανή Ἐπανάσταση, τό Μοναστήρι λεηλατήθηκε καί καταστράφηκε, οἱ δέ μοναχοί, ὅσοι δέν ἀρνήθηκαν τήν πίστη τους, θανατώθηκαν. Ὁ Ἅγιος συνελήφθη καί

ἐδικάσθη σέ θάνατο. Ἀντιμετώπισε τό ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα καί ἐσώθη ἐκ θαύματος, γιατί οἱ πρῶτες σφαῖρες στάθηκαν σέ ἕνα ἐγκόλπιο μέ τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας, πού φοροῦσε στό στήθος του, ἐνῶ οἱ ἐπόμενες, καθῶς εἶχε πέσει κάτω, τόν βρῆκαν στά πόδια. Τό πρῶι φάνηκε ἕνα αὐτοκίνητο μέ ἐπαναστάτες πού μάζεψε ἕξι ἄτομα πού εἶχαν γλιτώσει ἀπό τό ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα τῶν κομμονιστῶν. Παρόλο πού ἀπειλήσαν καί πάλι τή ζωή τους, ἐν τέλει τούς μετέφεραν σέ ἕνα νοσοκομεῖο καί ὅταν ἔγιναν καλά τούς ἄφησαν ἐλεύθερους. Μετά ἀπό λίγο καιρό ὁμως, ὁ Ἅγιος ἐφυλακίσθη καί πάλι μαζί μέ ἄλλους Κληρικούς, ἀπό ὅπου ἀπελευθερώθηκαν λόγω τῆς ἐπιρροῆς ἐνός εὐσεβοῦς Ρώσου, τοῦ Ἀνδρέα Σιμόνωφ, καί τῆς γυναίκας τοῦ Ἀρτεμισίας. Περιπλανώμενος καί ταλαιρωπούμενος γιά λίγα χρόνια, ὁ Γεώργιος ἤρθε στήν Ἑλλάδα τό 1929 καί τό 1930 ἐγκαταβίωσε στή Δράμα, στό χωριό Ταξιάρχες, ὅπου, μετά ἀπό παράκλησι τῶν κατοίκων, τοῦ παρεχωρήθη ἀπό τή Διεύθυνση Γεωργίας ἕνα ἀγροτεμάχιο 5-6 στρεμμάτων. Ἐκεῖ, μετά ἀπό νέες περιπέτειες, ἀλλά μέ τή βοήθεια τῆς Τοπικῆς Κοινότητος, ἱδρύσε τό Μοναστήρι τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, ὅπου καί ἔζησε τό ὑπόλοιπο τῆς ἐπίγειας ζωῆς

του, ὥς τό 1959. Λόγω τῆς ἀρετῆς του καί τῶν ἁγιοπνευματικῶν χαρισμάτων του, ἔγινε εὐρύτατα γνωστός καί ἀνεδείχθη Πνευματικός πατέρας πολλῶν ἀνθρώπων. Διέθετε διορατικό καί προφητικό χάρισμα. Διέβλεπε τήν ταυτότητα, τό παρελθόν καί τίς ἀνάγκες τῶν προσκυνητῶν του Μοναστηριοῦ του, ἀσθενεῖς θεραπεύονταν διά τῆς προσευχῆς τοῦ, ἐνῶ μαρτυροῦνται συγκλονιστικές ὀπτασίες καί ἐπαφές του μέ ἱερά πρόσωπα, ὅπως ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Ὁ Ἅγιος ἐτάφη χωρίς φέρετρο, κατά τήν τάξη τῶν μοναχῶν. Τήν ἡμέρα τῆς κοιμήσεώς του, δύο κυπαρίσσια πού βρίσκονταν στήν αὐλή τοῦ Μοναστηριοῦ λύγισαν καί παρέμειναν λυγισμένα γιά σαράντα μέρες. Μετά τήν κοίμησή του ἔχουν σημειωθεῖ πλήθος θαύματα καί ἐμφανίσεις του. Ὁ Ὁσῖος Γεώργιος Καρσλίδης ἐνετάχθη ἐπισήμως στό Ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας μας τό 2008 καί ἡ μνήμη του τιμᾶται τήν 4η Νοεμβρίου, ἡμέρα τῆς κοιμήσεώς του.

 Τρίτη 8η Νοεμβρίου, Ἑορτή τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν. Μέ λαμπρότητα καί πνευματική κατάνυξι ἐορτάσθη καί ἐφέτος στήν Ἱερά μας Μητροπολι ἡ ἐορτή τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαήλ, Γαβριήλ καί πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Ἀσωμά-

των Δυνάμεων, στόν ὁμώνυμο προεπαναστατικό ἐνοριακό Ναό τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν. Τήν παραμονή τῆς Ἑορτῆς, ἐψάλη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, στόν ὁποῖο ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε τόν θεῖο λόγο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Ἀνήμερα δέ τῆς Ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἱερούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ταξιαρχῶν Κανδύλας Μαντινείας πλαισιωμένος ἀπό Ἱερεῖς τῆς Τριπόλεως, πιστοῦ Λαοῦ, προσκυνητῶν, ἐνοριτῶν, ἐορταζόντων καί τιμῶντων τήν Ἀγία καί Ἱερά ἐορτή τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν.

Ἐξίσου λαμπρῶς ἐορτάσθη ἡ Σύναξις τῶν Ἀγγελικῶν Δυνάμεων καί σέ ἄλλα μέρη τῆς Μητροπόλεώς μας, ὅπως ἡ Ἱερά Μονή Ταξιαρχῶν Μουρᾶς Λεωνιδίου, καί τά Χωριά Λεβιδίου, Σιταίνης καί Πραστοῦ τά ὁποῖα ἔχουν Ἑνοριακοῦς Ναοῦς πρός τιμήν τῶν Ἀγίων Ἀρχαγγέλων.

 Τετάρτη 9η Νοεμβρίου, Ἑορτή τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Ἐπισκόπου Πενταπόλεως. Ἡ Ἑνορία τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Τριπόλεως, ἐόρτασε μέ λαμπρότητα τήν μνήμη τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, στό ὁμώνυμο Παρεκκλήσιο ἐντός τοῦ παλαιοῦ Κοιμητηρίου τῆς Τριπό-

λεως. Τήν παραμονή τῆς Ἑορτῆς, ἐτελέσθη πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός, ἀνήμερα τῆς Ἑορτῆς ἐτελέσθη ὁ Ὅρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία τῆς Μεταμορφώσεως, συλλειτουργούντων καί ἄλλων Ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας. Πλήθος ἐνοριτῶν καί προσκυνητῶν ἀπό τήν Τρίπολι καί τήν εὐρύτερη περιφέρεια συμμετείχαν στίς Ἱερές Ἀκολουθίες. Ὁ Σεβ. κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐτέλεσε τόν Ὅρθρον καί τήν Θ. Λειτουργίαν στόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Μαρμαριάς.

Ἐξίσου λαμπρῶς ἐόρτασαν ἡ Ἑνορία τοῦ Βουνοῦ τοῦ Δήμου Τεγέας, τό Ἱερό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γοργοπηχόου Νεστάνης Μαντινείας, ἡ Ἱερά Μονή Καλτεζῶν τοῦ Δήμου Βαλτετσίου, τό Ἐξωκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Ἀρτεμισίου τοῦ Δήμου Μαντινείας καί τό Παρεκκλήσιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας τῆς Ἑλῶνας στό Λεωνιδίον τῆς Κυνουρίας.

 Παρασκευή 11η Νοεμβρίου, Ἑορτή Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ. Λίγα χιλιόμετρα ἔξω ἀπό τήν Τρίπολι, στήν κατεύθυνσιν πρὸς τόν Πύργο Ἡλείας καί στήν θέσιν Πλάτσα τῆς Ἀρχαίας Μαντινείας, εὐρίσκεται τό Ἱερό Ἐξωκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, τό ὁποῖο ἀνήκει στήν δικαιοδοσίαν τοῦ

Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως. Τήν Πέμπτη 10η Νοεμβρίου ἐτελέσθη Πανηγυρικός Ἑσπερινός πρὸς τιμὴν τοῦ ἐορτάζοντος Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ. Ἱερεῖς, εὐλαβεῖς προσκυνητές, κάτοικοι τῆς Τριπόλεως καί τῆς γύρω περιοχῆς τῆς Μαντινείας, παρευρέθησαν καί ἐτίμησαν τήν μνήμη τοῦ Ἁγίου. Κατά τήν κυριῶνυμον ἡμέραν ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία ἀπό τούς Ἱερεῖς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

 Δευτέρα 21η Νοεμβρίου, Ἑορτασμός τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου στό Λεωνίδιο Κυνουρίας. Κατά τοπικὴν παράδοσιν, ἡ Ἑορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τιμᾶται ὅλως ἰδιαιτέρως στό Ἱερό Μετόχιον τῆς Παναγίας τῆς Ἑλῶνης στό Λεωνίδιον Κυνουρίας, ὅπου μεταφέρεται ἡ θαυματουργός Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἀπό τήν Ἱερά Μονή. Παραμονή τῆς Ἑορτῆς, περί ὥραν 3:30 μ.μ., ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ καί, ὁ προσκεκλημένος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑορτῆς, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ὑπεδέχθησαν στήν εἴσοδο τῆς πόλεως τοῦ Λεωνιδίου τήν Ἱερά Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἑλῶνας. Ἡ θαυματουργός Εἰκόνα ἐλιτανεύθη ἐν πομπῇ ἕως τό

Μετόχιον τῆς Μονῆς ἐντός τοῦ Λεωνιδίου καί ἐν συνεχείᾳ ἐψάλλη Πανηγυρικός πολυαρχιερατικός Ἑσπερινός μετὰ Θείου Κηρύγματος. Ἀκολούθησε ὁ Μικρός Παρακλητικός Κανόνας πρὸς τὴν Παναγία μας. Ἀνήμερα τῆς Ἑορτῆς, Δευτέρα 21ῃ Νοεμβρίου, ἐτελέσθη ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καί γιὰ μία ἀκόμη χρονιά, μέ ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ καί τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, διετέθη τό χρηματικὸ ποσόν, τό ὁποῖον ἀναλογοῦσε στήν ἀπό χρόνων καθιερωμένη ἐόρτια τράπεζα, ὡς ἐκπαιδευτικὸ βοήθημα πρὸς ἀριστούχους μαθητὲς τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Λυκείου καί τοῦ ΕΠΑΛ Λεωνιδίου. Ἐν συνεχείᾳ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, Κλῆρος καί Λαὸς ἐλιτάνευσε τὴν Ἱερά Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἑλώνης στούς δρόμους τῆς Πόλεως τοῦ Λεωνιδίου.

 Παρασκευὴ 25ῃ Νοεμβρίου, Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης. Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνα, σύμφωνα μέ τόν Συναξαριστὴ της, ἦταν πολὺ ὁμορφὴ καί μέ σπάνια μόρφωσι. Σέ ἡλικία 18 ἐτῶν εἶχε ἤδη σπουδάσει ὅλες τίς γνωστὲς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπιστῆμες, ἐνῶ ἐγνώριζε πολλὰς ξένες γλῶσσες. Ἀσπάσθηκε τόν Χριστιανισμό σε πολὺ νεαρὴ ἡλικία καί ἐργάστηκε

μέ ἐνθουσιασμό γιὰ τὴν διάδοσιν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας. Ὄταν ὁ αὐτοκράτορας Μαξιμῖνος ἐπληροφορήθη τὸν τρόπο ζωῆς τῆς Αἰκατερίνης, ἀνέθεσε σέ πενήντα ρήτορες νά πείσουν τὴν Ἁγία νά ἀλλάξει πίστι. Ἡ Αἰκατερίνη ὁμῶς κατόρθωσε, ὅχι μόνον νά καταπλήξει τοὺς ρήτορες μέ τίς γνώσεις της ἀλλὰ καί νά τοὺς πείσει νά ἀσπαστοῦν τὸν Χριστιανισμό. Ὁργισμένος ὁ Μαξιμῖνος διέταξε νά κάψουν σέ πυρὰ ὅλους τοὺς ρήτορες καί ἐφυλάκισε τὴν Αἰκατερίνα. Ὄταν ἡ σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος Φαυστίνα ἄκουσε γιὰ τὴν Αἰκατερίνα, ἐζήτησε καί τὴν ἐπεσκέφθη στή φυλακὴ μέ συνοδεία 200 στρατιωτῶν. Ἡ Αἰκατερίνα ἐμάγεψε τοὺς ἐπισκέπτες της καί ὅλοι τους ἀσπάστηκαν τὸν Χριστιανισμό. Ὁ Μαξιμῖνος διέταξε τὸν ἀποκεφαλισμὸ τῆς Αὐγούστας καί τῆς ἀκολουθίας της καί τὸν μαρτυρικὸ θάνατο τῆς Αἰκατερίνης. Ὅμως, ὁ βασιανιστικὸς τροχὸς ποὺ θὰ ὀδηγοῦσε σέ θάνατο τὴν Ἁγία κομματιάστηκε θαυματουργικῶς καί ἔτσι ἡ Αἰκατερίνα ἀπεκεφαλίσθη. Οἱ παρευρισκόμενοι εἶδαν ἀπὸ τὸ σῶμα της νά ρεῖ γάλα ἀντὶ αἵματος. Τό ἀγνὸ της σῶμα μετεφέρθη ἀπὸ ἀγγέλους στό Ὅρος Σινᾶ ὅπου ἔμεινε γιὰ αἰῶνες ἄταφο. Μετὰ ἀπὸ ὄραμα οἱ ἐκεῖ μοναχοὶ βρῆκαν τὸ σῶμα τῆς Ἁγίας καί τό ἐναπέθεσαν σέ μαρμάρην θήκη στὸν Ναὸ τῆς Μεταμορφώ-

σεως τοῦ Σωτῆρος, ὁ ὁποῖος σήμερα ὀνομάζεται καί Ναός τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Οἱ κάτοικοι τῆς Τριπόλεως ἐτίμησαν τήν Ἁγία Αἰκατερίνα κτίζοντας μεγαλοπρεπέστατο Ναό στήν χάρι της. Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καί ἐφέτος, μέ κάθε λαμπρότητα καί πάνδημο συμμετοχή Ἱερέων, εὐλαβῶν ἐνοριτῶν καί προσκυνητῶν ἀπό ὅλη τήν Τρίπολι, ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας. Τήν πανηγυριν τῆς Ἑνορίας τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Τριπόλεως ἐτίμησαν μέ τήν συμμετοχή τους στίς Ἱερές Ἀκολουθίες ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν καί τῶν πολιτειακῶν ἀρχῶν, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καί τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων τοῦ Νομοῦ καί τῆς Πόλεώς μας. Τό ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 24ῃ Νοεμβρίου, ἐτελέσθη ὁ Μέγας πανηγυρικός Ἑσπερινός καί τήν κυριῶνυμο ἡμέρα τῆς ἐορτῆς, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Θεία Λειτουργία, ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, μέ τήν συμμετοχή Ἱερέων καί καλλικελάδων Ἱεροψαλτῶν τῆς Τριπόλεως.

Μέ λαμπρότητα πανηγύρισε τήν μνήμη τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἡ ὁμώνυμος Ἑνορία τῆς κωμοπόλεως τοῦ Λεωνιδίου Κυνουρίας. Πλήθος κόσμος ἐκ τοῦ

Λεωνιδίου, ἐκπρόσωποι πολιτικῶν καί πολιτειακῶν ἀρχῶν καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τῆς Κυνουρίας, παρευρέθησαν στόν πανηγυρίζοντα Ἑνοριακό Ναό, ἐνῶ παραλλήλως συμμετείχαν στίς ἐορταστικές ἐκδηλώσεις οἱ Ἱερεῖς τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας Λεωνιδίου.

☀ **Τήν 26ην Νοεμβρίου** ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ συνόδευσε τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ Β' εἰς Σπάρτην ὅπου συμμετεῖχε στήν ἐορτήν τοῦ Πολιούχου τῆς πόλεως Ἁγίου Νίκωνα τοῦ Μετανοείτε.

☀ **Τήν 30ην Νοεμβρίου** ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ μετέβη εἰς τήν πόλιν τῶν Πατρῶν ὅπου προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ συμμετεῖχε τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Αποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

☀ **Τήν 6η Δεκεμβρίου** ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐτέλεσε τήν πανηγυρική Θεία Λειτουργία διά τήν ἐορτή τοῦ Ἁγίου Πατρός Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκείας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν του στό Ἄστρος Κυνουρίας.

